DOĞAN KARDEŞ

AYLIK DERGİ, KDV DAHİL 8.000.-TL.
SAYI 43, NİSAN 1992, YIL: 4

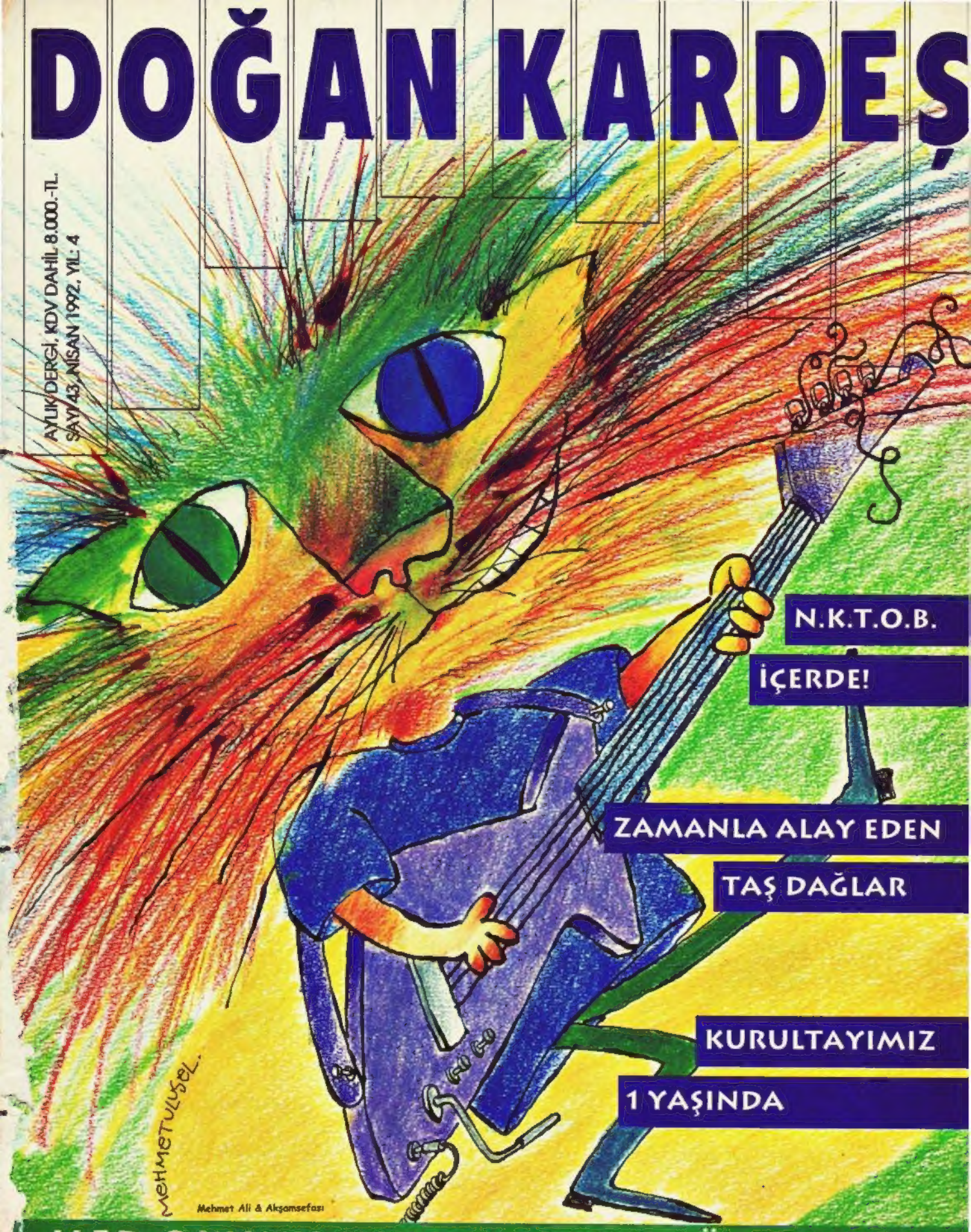

Mehmet Ali & Akşamsefası

N.K.T.O.B.

İÇERDE!

ZAMANLA ALAY EDEN

TAŞ DAĞLAR

KURULTAYIMIZ

1 YAŞINDA

HER OKUYUCUYA BEDAVA SÜT KUPONU

Temel Reis'le tanışmak, Kabasakal'a gülmek, Şaşkın Safinaz'ı çok sevmek ister misiniz?

Temel Reis'in yepyeni, birbirinden komik, birbirinden heyecanlı serüvenlerinin tümü Raksotek'te.
Raksotek'te Temel Reis'i, canından çok sevdiği Safinaz'ı, tam bir baş belası olan uslanmaz Kabasakal'ı izleyeceksiniz.
Raksotek'te daha neler neler var... Satın alın, sizin olsun, istediğiniz kadar izleyin.

RAKSOTEK

SATIN AL • SEYRET • SAKLA

RAKS SANAYİ ÜRÜNLERİ DAĞITIM A.Ş. Fatih Cad. No:21 Keresteciler Sitesi 34010 Merter/İSTANBUL Tel: 557 50 50 (Pbx) Faks: 557 50 55

ÇOCUKLAR! SİZİ SÜT İÇMEYE ÇAĞIRIYORUZ

Süt içmek sizin yaşlarınızda büyük önem taşır. Çünkü süt, içerdiği kalsiyumla kemiklerinizin gelişmesini sağlar. Ama ülkemizde süt tüketimi dünya standartlarının altında. Biz de bu alışkanlığı kazanmanızda bir katkımız olsun diye, Mis Süt firması ile ortak olarak size bu ay süt vermeye karar verdik. Dergimizden keseceğiniz kuponu Mis Süt ve ürünlerini satan herhangi bir satış noktasına götürdüğünüzde size 1/5 ölçekli Mis Süt verilecektir.

YAN BLOKTAKİ YENİ ÇOCUKLAR

New Kids On The Block, müzikseverlerin en çok sevdikleri gruplardan biri. Grubun adının Türkçesi "Yan Bloktaki Yeni Çocuklar." Beş gençten oluşan topluluk, şimdiye dek altı tane albüm yaptı. Ancak bugünlerde N.K.O.T.B. ile ilgili oldukça ilginç savlar ortaya atılıyor.

BÜYÜMEK

Büyük-küçük hepimizin beklediği bahar sonunda geldi. Bahar ayları içinde en güzeli nisandır. Özellikle de biz çocuklar için. Soğuk ve karanlık kış günlerini geride bıraktığımız şu günlerde park ve bahçelerde oynamanın keyfini bir düşünsenize.

Farkındaysanız, bu yıl nisan ayı geçen yıllara göre daha hareketli geçecek gibi görünüyor. İki bayramı bir arada kutlayacağız. Nisanın ilk haftası başlayan Şeker Bayramı ve 23 Nisan Çocuk Bayramı.

Dergimiz Doğan Kardeş de 47 yıl önce 23 Nisan günü doğmuştu. Geçen yıllar boyunca, çağının gereksinimleri doğrultusunda kendini yenileyerek büyüdü. Ama, hep çocuk kaldı. Geçtiğimiz yıl ülkemizin dört bir yanından gelen delegeleriyle ilk Ulusal Çocuk Kurultayı'nı gerçekleştirdi. Ona çocuk diyenlere, büyümek için yaşlanmak gerekmediğini bir kez daha gösterdi.

Size daha önce söz verdiğimiz Fievel filmine gelince... Yapımcı firmanın Türkçe seslendirmede karşılaştığı sorunlar nedeniyle film gösterime giremedi. Yeni başlattığımız "süt kampanyası" umarız bizi bağışlatır.

Mutlu ve bol güneşli günlerde buluşmak umuduyla... Çocuk Bayramınız kutlu olsun.

Doğan Kardeş

İÇİNDEKİLER

4 Bir Yıl Önce "Artık Top Bizde" Dedik/Kurultay
8 Bizden Haberler
10 Paranın Serüveni
17 Uç Uç Böceğim/Bizi Yaşatan Doğa
20 Aziz Sivaslıoğlu'dan Şiirler
22 Böcek Yiyen Çiçekler/Doğa Dostları
28 Zamanla Alay Eden Taş Dağlar/Röportaj
32 Yan Bloktaki Yeni Çocuklar/Müzik
36 Tuğrul ve Kedisi/Öykü
38 Masallar Ülkesinde Bir Balo/Öykü
40 Hügo/Çizgi Roman
46 Dünyanın Dört Bir Köşesinde Bir Yerde/Gezerken
50 Çok Bilmiş Anlatıyor
52 Bil-Bul-Eğlen
56 Posta Kutusu
57 Mektup Arkadaşı
60 Gelecek Sayıda Neler Var?

DOĞAN KARDEŞ

1945'TEN BERİ TÜRK ÇOCUKLARININ DERGİSİ

Sayı 43, Nisan 1992

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti. Adına Sahibi: Ömer KAYALIOĞLU

Genel Müdür ve Sorumlu Yayın Yönetmeni: Turhan ILGAZ
Genel Müdür Yrd.: İshak REYNA

Yayın Danışmanı: Doç. Dr. Türkel MİNİBAŞ
Sanat Yönetmeni: Erdoğan UĞURLU
Yazı İşleri: Selda BAYBARA, Ayşegül GÜREL, Ayşegül ŞAHİN
Grafik Uygulama: TanselBAYBARA, NahideDİKEL
Reklam ve Pazarlama Müdürü: Avni ÇAĞIRIR
Abone Bilgi İşlemi: Figen MANGALTEPE, Deniz ONAT
Kapak: Mehmet ULUSEL
Renkayırımı: Proses
Baskı: Media Print
Dağıtım: Gamedia

İlan Koşulları:
Arka Kapak : 6.000.000.- TL
Kapak İçleri : 5.000.000.- TL
İç Sayfalar : 4.500.000.- TL
İnsört : 7.000.000.- TL
Fiyatı: 8.000 TL (KDV Dahil)
KKTC Fiyatı: 12.000.- TL
Abone Bedeli (Yalnız 1 yıllık) : 70.000.- TL
Taahhütlü Gönderi: 115.000.- TL
Yurt Dışı: 275 - 40 DM

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti.
Yeniçeriler Cad. Sinekli Medrese Sk. No:1 Kat:3
Beyazıt/İST. Tel:516 93 23 - 516 89 83 - 516 85 32 Fax:5161351

BİR YIL ÖNCE, "ARTI

1. Ulusal Kurultayı'nın ardından tam bir yıl geçti. Bir yıl önce 73 İlden gelen 144 delege İstanbul'da "Nasıl Bir Dünya'da Yaşamak" istediklerini tartıştılar. Sorunları saptayıp çözüm önerileri getirdiler. Çıkardıkları sonuçlarla ortak bir proje ürettiler. Şimdi hepsi ayrı ayrı yerlerde. Ama evlerine döndükten sonra Kurultay'ın amacını unutmadılar. Gerek okullarında gerekse çevrelerinde alınan kararları yerine getirmek için Kampanyalar başlattılar, dergimizin sayfalarına yazılar yolladılar, paneller düzenlediler. Ve mektupları ile bizi asla yalnız bırakmadılar. Onlarla bir kez daha bir yıl öncesine dönmeye ne dersiniz?

◄ Yol uzundu. Uykusu gelenler de çok fazlaydı. Baksanıza Songül uykuya dalmış bile. Zeynep de arkadaşına yardımcı olmaktan mutluluk duyuyor.

▲ İlk tanışma gecesi, Açılışı Genel Müdürümüz Turhan Ilgaz yaptı. Delegelere kurultayı niçin gerçekleştirdiğimizi ve yüklendikleri sorumluluğun ne kadar önemli olduğunu anlattı.

◄ 6 Nisan günü İstanbul'u tanımak için yapılan gezilere ayrıldı. Delegeler gittikleri her yerde fotoğraf çekmeyi de ihmal etmediler.

ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE...

K TOP BİZDE" DEDİK!

Dolmabahçe Sarayı, Arkeoloji Müzesi, Topkapı Sarayı delegeler gelince şenlendi. ▼

▲ Toplantılar boyunca delegelerin hiç biri düşüncelerini söylemekten kaçınmadı. Bayağı sıkı tartışmalar oldu.

7 Nisan. Çalışmalar başladı. Kurultaya bir başkan gerek. Gökhan Gökçeoğlu oy birliği ile başkan seçiliyor. İşi zordu. Çünkü bütün toplantıları tarafsızlıkla yönetmesi gerekiyordu. ▼

▲ Bütün delegeler 6 komisyona ayrıldı. Barış, Çevre, Eğitim, Aile, Çalışan ve Özürlü Çocuklar, Sağlık Komisyonları. Komisyon çalışmaları son gün açıklanacak kurultay bildirgesinin temelini oluşturdu.

ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE...

IZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK

ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP

▲ Zaman zaman çeşitli müzik grupları kurultayı ziyaret etti. Bütün gün çalışan delegelere güzel bir müzik ziyafeti çektiler. Yeni Tükü grubu bizi ziyaret eden ilk gruptu.

Kurultayın başından sonuna kadar yaptıklarından dolayı bütün delegeler Türkel Minibaş'a bir isim verdiler.
ANNE ▶

Dergimizin çizerlerinden Nazan Erkmen de kapanış oturumuna gelenler arasındaydı. ▼

▲ Kapanış oturuma katılanlar arasında şu anki TBMM Başkanı Hüsamettin Cindoruk da vardı.

Ve büyük gün. 11 Nisan 1991. Bir haftalık çalışmaların sonucu hazırlanan Kurultay bildirgesi Başkan Gökhan Gökçeoğlu tarafından okunuyor. ▶

ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP

◄ Müzik dinlemek yetmiyor. Biraz sallanmak da gerek. Az sonra utangaçlıklarını yenenler piste bile çıkacaklar.

▲ Ve ayrılık vakti geldi çattı. Herkeste bir burukluk var. İlk günkü yabancılık, son gün bağlılığa dönüşmüştü. Adresler telefonlar hepsi tek tek not ediliyordu.

Son kucaklaşma. Kimbilir bir daha ne zaman birbirlerini göreceklerdi. Bunu bilmiyorlardı, ama bildikleri tek şey vardı "Yaşamak istedikleri Dünya" için ellerinden geleni yapacaklar ve birbirlerini hiç unutmayacaklardı. ►

ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE... ARTIK TOP BİZDE...

BİZDEN

SİZ DAHA ARAMADINIZ MI?

Hırsızlar hangi sosisi sevmez? Haydi bilin bakalım. Eğer sizin okulunuza gelmiş olsaydık, sanırız bu sorunun cevabını bilirdiniz. Biz sizi yine merakta bırakmayalım: Hırsızlar soyulmuş sosisi sevmezler. Bu ay içinde okullarda yaptığımız kitap şenliklerinde yazarlarımız Yalvaç Ural ve Gülten Dayıoğlu bizi yalnız bırakmadılar. Yalvaç Ural arkadaşlarımıza birtakım bilmeceler sorarken, bir yandan da onlara salyangozla sümüklüböcek arasındaki farkı ve "kavkı"nın ne olduğunu anlattı. "Bunlar da nereden çıktı?" demeyin. Yalvaç Ural'ın "Gözü Boynuz İzi Yaldız" adlı kitabını okuyanlar hemen anlayacaklardır.

Gülten Dayıoğlu, Gaziosmanpaşa Cumhuriyet İlkokulu, Özel Büyükçekmece Beykent Lisesi ve Özel Birkan Yetkin Lisesi'nde arkadaşlarımızla söyleşti ve kitaplarını imzaladı.

Özel Parmak Çocuk İlkokulu, Paşabahçe Halide Edip Adıvar İlkokulu, Özel Marmara Koleji kitap şenliğimizi götürdüğümüz diğer okullar. Gelecek aylardaki programımız şimdiden belli oldu. Bundan sonra yazarlarımızla beraber sanatçılar da şenliklerimizi renklendirecekler.

Artık okullarınız bizi çağırıyor. Siz daha bizi aramadınız mı?

Özel Parmak Çocuk İlkokulu öğrencileri yazarlarımızı dikkatle dinlediler.

Yalvaç Ural'a kitap imzalatmak isteyenler sıraya girdi.

Halide Edip Adıvar İlkokulu'nda yazarlarla yapılan söyleşiler arkadaşlarımızın büyük ilgisini çekti. Doğan Kardeş'in kitap şenlikleriyle tanışmak isterseniz, siz de bizi arayın.

Sadece kitap almak, söyleşmek yok. Şiir ve şarkı da okumak gerek.

Paşabahçe Halide Edip Adıvar İlkokulu'nda kitaplarını ellerinde tutan arkadaşlarımız, söyleşinin bitmesini bekliyorlar.

PARANIN SERÜVENİ

Resimleyen: Tuncay BATIBEKİ

ÇİNLİLER'İN KAĞIDI BULMASINDAN SONRA, KAĞIT PARALAR KULLANILMAYA BAŞLANDI. DEĞERİ KONUSUNDA GÜVENCE VERMEK İÇİN DE ÜZERİNE LATİNCE YAZILAR YAZILDI.

14. VE 15. YÜZYILLARDA ULUSLARARASI TRAFİĞİN YOĞUNLAŞMASIYLA BİRLİKTE, PARA VE BANKA FAALİYETLERİ DE HAREKETLENDİ. 1609 YILINDA AMSTERDAM BANKASI'NIN KURULMASIYLA MODERN BANKACILIĞIN TEMELLERİ ATILMIŞ OLDU.

TOP! TOP! TOP! TOP!

POF POF POF POF

XVIII. YÜZYILIN YARISINDA İNGİLTERE'DE BUHAR MAKİNASININ İCADI İLE SANAYİDE İHTİLÂL BAŞLATILARAK YENİ İMALAT TEKNİKLERİ GETİRİLDİ.

FABRİKALARIN ÇALIŞTIRILMASI İÇİN İNGİLTERE BANKASI KREDİ VERMEYE BAŞLAMIŞTI.

Bank of England

SANAYİLEŞME SADECE İMALATI HIZLANDIRMAKLA KALMIYOR, BUHAR MAKİNALARI TRENLERDE DE KULLANILMAYA BAŞLANIYORDU.

19'UNCU YUZYILIN BU GELİŞMESİNE ELEKTRİK, TELGRAF, BASINÇLI MOTOR DA EKLENİYOR.

DI DIT DI DIT DA DIT DI DA DIT!..

VE DÜNYAYA YAYILIYORDU.

GAN ÇON ÇIN ÇON

EKONOMİ GELİŞİYOR, MOTOR GUNLUK HAYATA GİRİYORDU

ÜLKELER PARASAL DURUMU KONTROL, ÜLKELERARATI GÖRÜŞMELERİ TAKİP İÇİN YENİ MEKANİZMALAR YARATIYORLARDI.

PARA DURUMUNU KONTROL ALTINDA TUTMAK AMACI İLE BİR MERKEZ BANKASI KURULDU.

İHTİYACA PARALEL OLARAK BANKALAR BUYUDU, DEPARTMANLARA BÖLÜNDÜ. İTHALAT, İHRACAT İŞLEMLERİ YÜRÜTÜLMEYE BAŞLANDI.

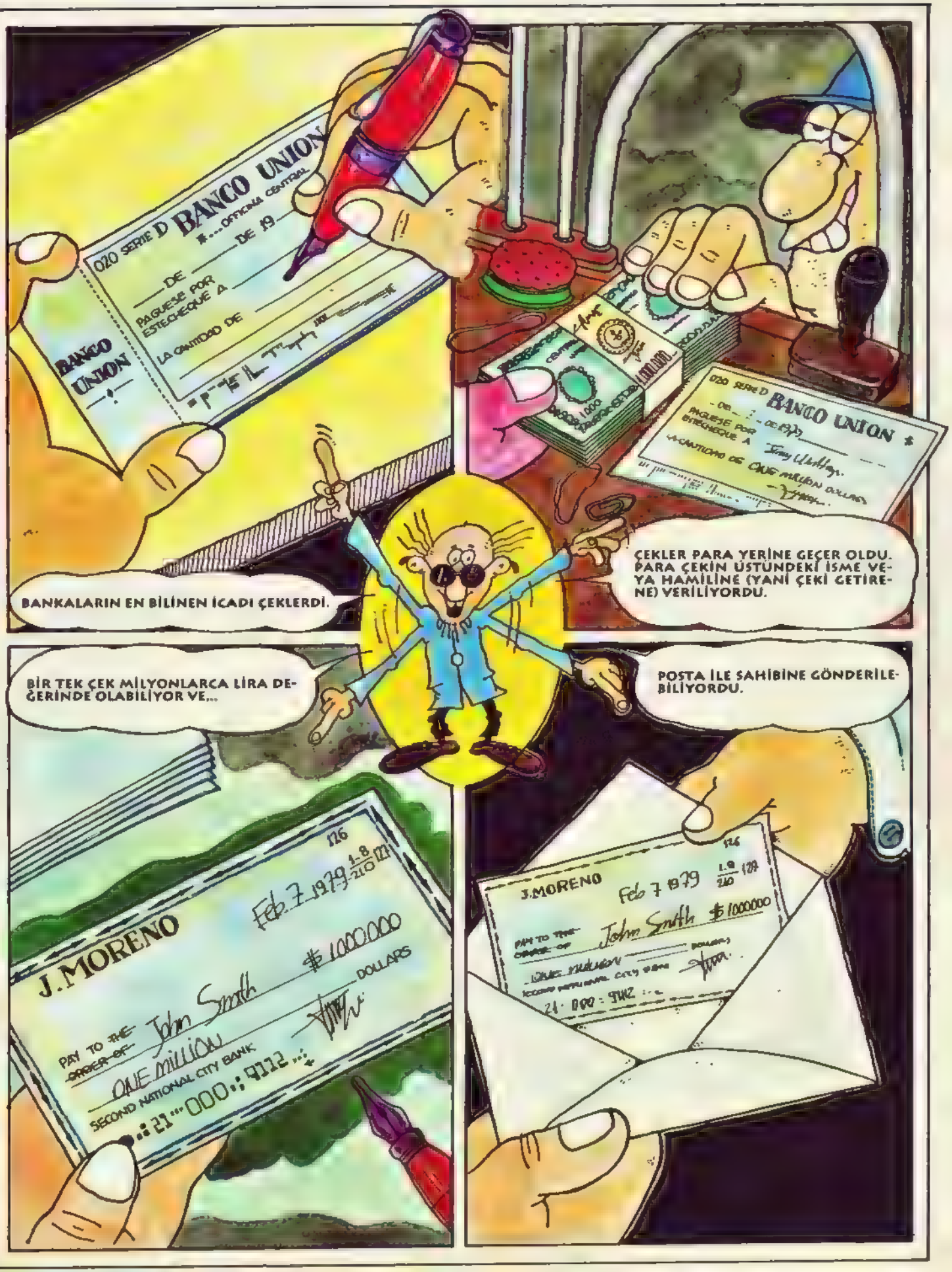
020 SERIE D BANCO UNION
BANCO UNION
PAGUESE POR ESTE CHEQUE A
LA CANTIDAD DE
BANKALARIN EN BİLİNEN İCADI ÇEKLERDİ.
ÇEKLER PARA YERİNE GEÇER OLDU. PARA ÇEKİN ÜSTÜNDEKİ İSME VEYA HAMİLİNE (YANİ ÇEKİ GETİRENE) VERİLİYORDU.
BİR TEK ÇEK MİLYONLARCA LİRA DEĞERİNDE OLABİLİYOR VE...
POSTA İLE SAHİBİNE GÖNDERİLEBİLİYORDU.
J.MORENO
Feb. 7 1979
PAY TO THE ORDER OF
John Smith
$1000000
ONE MILLION
DOLLARS
SECOND NATIONAL CITY BANK

ÇEKLER O ZAMANLARDA BUGÜN OLDUĞU GİBİ BELİRLİ BİR İTİBAR KAZANMIŞLARDI.

GÜNÜMÜZDE ÇEK PARA YERİNE GEÇİYOR VE MİLLETLERARASI İTİBAR GÖREN SEYAHAT ÇEKLERİ KULLANILIYOR.

BANKALAR ÖZEL BÖLMELERİNDE MÜŞTERİLERİNİN ÇEKLERİNİ TANZİM EDERLER.

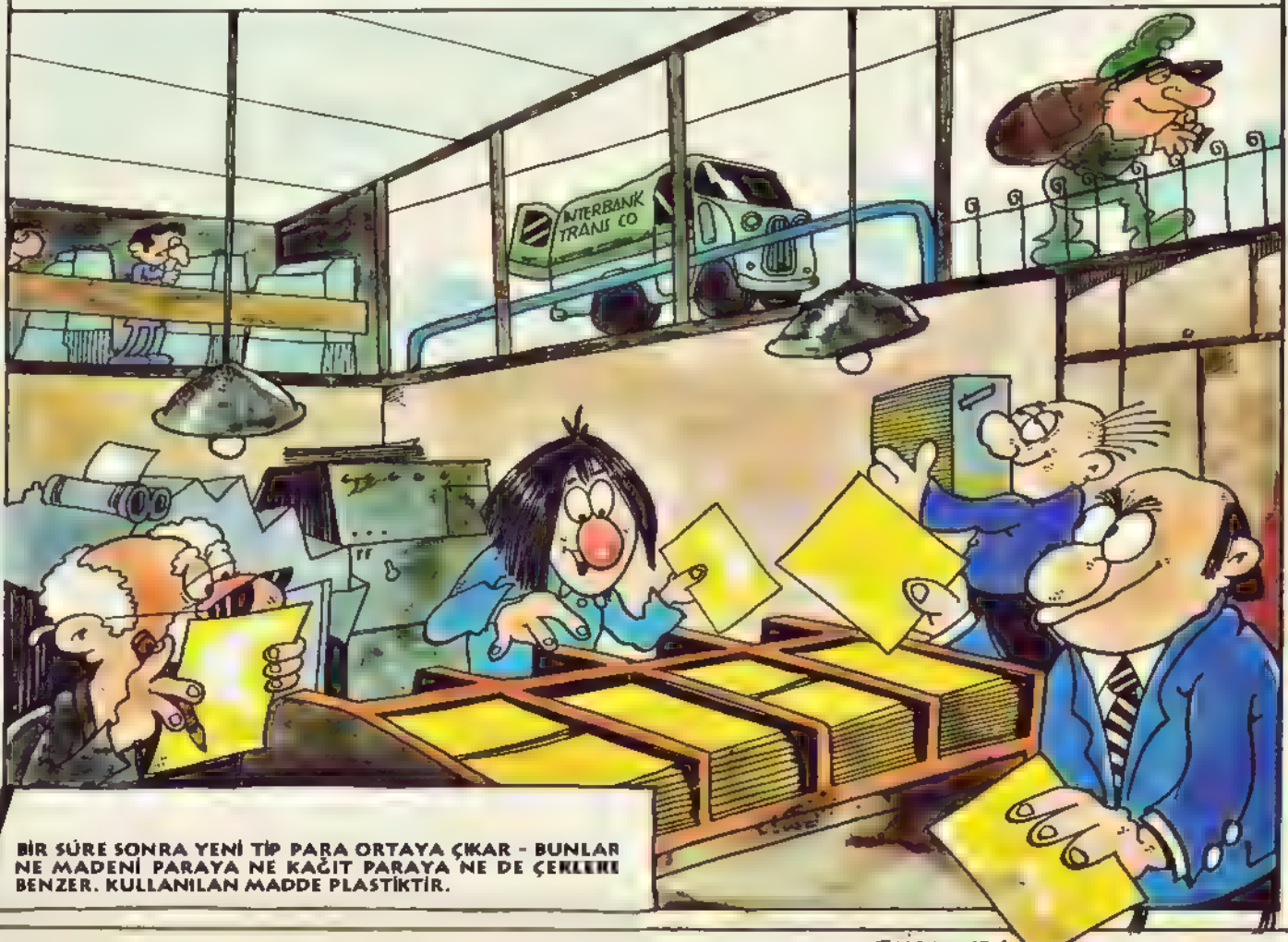

BİR SÜRE SONRA YENİ TİP PARA ORTAYA ÇIKAR - BUNLAR NE MADENİ PARAYA NE KAĞIT PARAYA NE DE ÇEKLERE BENZER. KULLANILAN MADDE PLASTİKTİR.

SURECEK

Her hafta 500 çocuğa Çıkartmalı Ninja Kaplumbağalar Kitabı. Çokomel'den.
Ayrıca her hafta bisikletler, bilgisayarlar.
TURTLES
©1990 MIRAGE STUDIOS LICENSED BY PER LTD. ŞTİ.
5 Çokomel ambalajı gönderin, çekilişe katılın.
PK 90
80691 Beşiktaş-İstanbul
ÜLKER
çokomel

UÇ UÇ BÖCEĞİM

Hava ne güzel değil mi? Pencereyi açıp da doğanın baharla birlikte değişmeye başlayan yüzünü seyretmenin tam sırası. Ama bu elimizin üstünde minicik adımlarla yürüyen şey de ne? Kırmızı kanatlarının üzerinde siyah benekler var. Bu bir uğurböceği!

Haydi beneklerini sayalım: 1, 2, 3, 4,... Bu benekler uğurböceklerinin yaşını göstermez. Pekçok uğurböceği bir yaşın altındadır. Benekleri zamanla erişkin olduktan sonra belirginleşir. Uğurböceklerinin bir kısmının kanatlarında 7, bir kısmının da 9 benek vardır. Bu 9 beneğin 4'ü sağ, 4'ü sol kanadındadır. Biri de kanatlarının birleşme çizgisine denk gelir. Kimi uğurböceklerinde kanatlar siyah, benekler kırmızı ya da sarı bazan da tam tersidir. Yeryüzünün hemen her yerine dağılmış olan bu böceklerin vücudu yarım küre biçiminde, uzunlukları genellikle 8-10 mm'dir.

Uğurböceklerinin aslında dört tane kanadı vardır. Ama renkli kanatlarının altındaki saydam kanatlar yalnızca uçarken görülebilir. Bir yere konduğunda saydam kanatlarını yeniden kanatlarının altına toplar. Ancak bazı türler yaprağın kenarında ya da altında yürürken hafifçe dışarı çıkarabilir. Uğurböceklerinin altı tane ayağı vardır. Önayaklarını yüzünü ve kanatlarını temizlemek için kullanır. Uğurböceklerine, gelinböceği ve uçuç böceği de denir. Kimi insanlar uğurböceklerinin şans ve güzel haberler getireceğine inanır. Bazı ülkelerde genç kızlar, bir uğurböceği parmağının üzerinde yürüyünce evlenebileceğini umut eder.

Uğurböceklerinin bitkilere büyük zarar veren yaprakbitlerini yer.

Kimi ülkelerde ise uğurböceklerinin diş ağrısına iyi geldiğine inanılır. Bu sevimli böcekleri ezip dişin oyuğuna koyarlar. Çiftçiler, uğurböceklerinin iyi ürün getireceğine inanırlar. Doğrudur da. Uğurböcekleri binlerce zararlı böceği yer. Böylelikle ürünlerin zararlılardan korunmasına yardımcı olurlar. Sözgelimi, Avustralya uğurböceği, Kuzey Amerika'ya zararlıları yok etmek için götürüldü. Minicik böcekler, portakal ve greyfurt ağaçlarına büyük zarar veriyorlardı. Bilim adamları Avustralya'da, bu zararlıları yiyen bir uğurböceği türü buldular. Hemen birkaç çift alıp Amerika'ya getirdiler.

Meyve ağaçlarına yerleştirilen böcekler birkaç ay içinde çoğaldı. Kısa süre sonra, zararlı böcekler uğurböceklerine yenildiler. Soğuk kış aylarında uğurböcekleri geniş gruplar halinde, çatlaklarda, ağaç gövdelerinde, ağaç kabuklarının altında kış uykusuna dalarlar. Araştırmacılar bir seferinde, 750 milyonun üzerinde uyuyan uğurböceği bulmuşlardır.

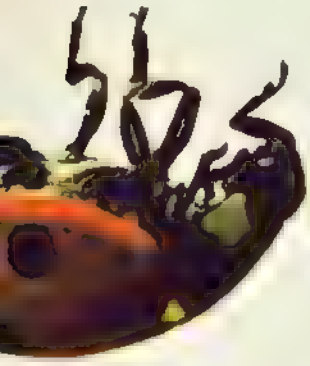

Ergin uğurböcekleri ve kurtçukları, yaprakbitlerini, kabuklubitleri ve diğer zararlı böcekleri yiyerek beslenirler. Eğer yiyecek bulamazlarsa, birşey yemeden haftalarca yaşayabilirler. Bazan tıpkı bir yamyam gibi davranırlar ve kendi yumurtalarını ya da kurtçuklarını yerler. Ancak uğurböcekleri, genellikle etçil olmakla birlikte, bitkilerle de beslendikleri olur. O zaman da çevreye zarar verirler.

Örümcekler, serçeler, kurbağalar ve karıncalar uğurböceklerinin düşmanıdır. Eğer bir tehlike sezerlerse, sırtüstü yatarak kısa antenlerini ve ayaklarını vücuduna yapıştırır, ölü taklidi yaparlar. Eğer bu da yeterli olmazsa kötü kokulu bir sıvı salgılarlar. Bu sıvının tadı da çok korkunçtur. Pekçok düşmanı bu yüzden uğurböceklerini yemekten vazgeçer.

Uğurböceklerinin renkli kanatlarının altında, bir çift de saydam kanat vardır.

1) Uğurböceklerinin yumurtadan çıkan kurtçuğu.

2) Kurtçuk bir ay içinde bir yaprağa tutunarak pupa evresine geçer.

3) Erişkin bir uğurböceği.

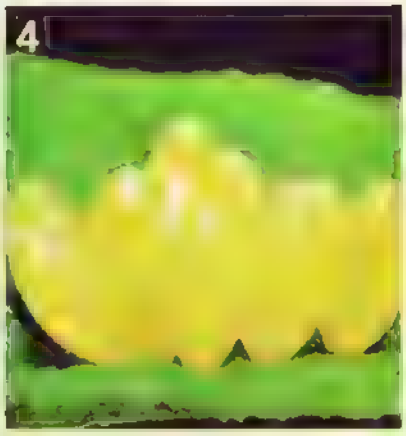

4) Bitkilerin yapraklarına dikkatle bakarsanız, uğurböceklerinin yumurtalarını görebilirsiniz. Çünkü uğurböcekleri yumurtalarını yaprakların üzerine bırakır.

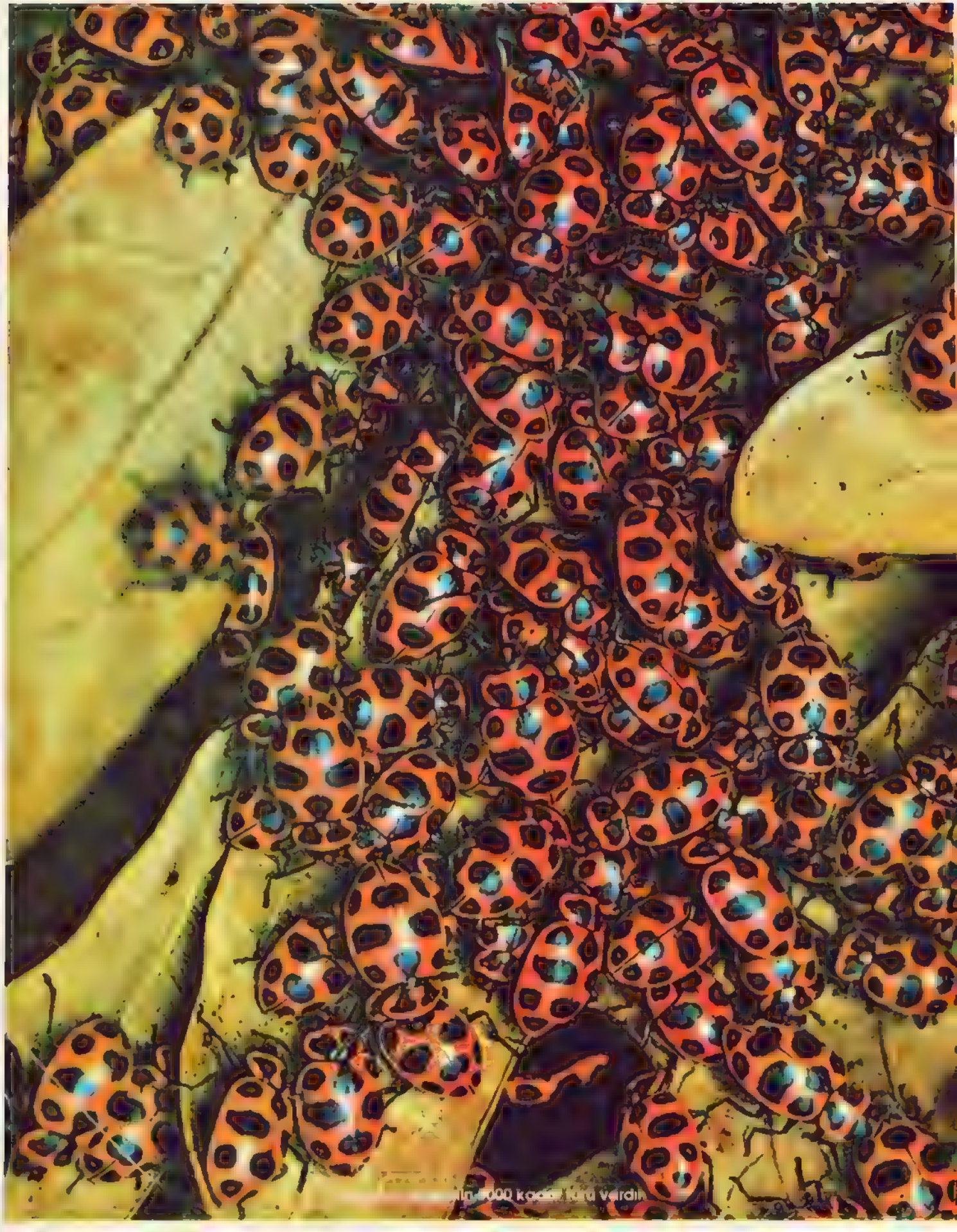

NEW KIDS ON THE BLOCK

YAN BLOKTAKİ

New Kids On The Block, beş gençten oluşan bir topluluk. Jordan 22; Jonathan 24; Donnie 23; Joey 20; Danny de 21 yaşında. Kısa ömürlerine karşın tam altı tane albüm yapan N.K.O.T.B. çok çalışkan bir grup.

Şu çocuklar[1] Yan Blok'a taşındığından beri müzik dünyası şaşkın! Madonna düşünüyor: "Bu çocuklar benim ünümü nasıl bastırır?" Michael Jackson kendine soruyor: "Ben onlardan eksik ne yaptım?" Bırakalım Madonna ile Michael düşünsünler; biz size çocukların yan bloğa nasıl taşındıklarını anlatalım. Yıl 1984'tü. Müzik dünyasının fırsatçı yapımcılarından Maurice Starr teenager[2] kuşağı yüreğinden vurup kendine bağlayacak bir grup kurmak istiyordu. Büyük araştırmalardan sonra okulunun en iyi dansçısı olan Donnie'yi buldu. Donnie kardeşi Mark ve arkadaşları Danny, Jordan ve Jonathan'ı yanına aldı. Ancak daha grup çalışma yapmadan Mark onları terk etti. (Mark kim biliyor musunuz? Şu sıralar ortalığı kasıp kavuran Marky Mark'dan başkası değil). Yerine Joey McIntyre katıldı.

Şimdi grup elemanlarını size tanıtalım:

Jordan Knight (Jordan Nathaniel Marcel Knight) 17 Mayıs 1970 Worcester; Jonathan Knight (Jonathan Rasleigh Knight) 29 Kasım 1968 Worcester; Donnie Wahlberg (Donald Edmond Wahlberg) 17 Ağustos 1969 Worcester; Joey McIntyre (Joseph Mulrey McIntryre) 31 Aralık 1972 Needham ve Danny Wood (Daniel William Wood) 14 Mayıs 1969 Needham doğumlu. Jordan kahverengi saçlı ve kahverengi gözlü. Yüzmeyi, golf oynamayı ve basketbolu seviyor. Jonathan da kardeşi Jordan gibi kahverengi saçlı ve gözlü, kayak yapmaktan ve yüzmekten hoşlanıyor. Don-

YENİ ÇOCUKLAR

nie sarı saçlı, ela gözlü, dansetmeyi ve uyumayı çok seviyor. Grup arkadaşları onun uykuculuğundan çok şikayetçi. Joey kumral, mavi gözlü. Dans etmek ve sinema oyunculuğu hobileri. Ve Danny: Grubun bir özelliği de kahverengi saçlı ve gözlülerin çokluğu. Danny de bunlardan biri. Onun sevdiği tek şey ise basketbol.

N.K.O.T.B. oldukça çalışkan; kısa ömürlerine rağmen tam altı tane albüm yaptılar. Yine bir o kadar video filmi ve konser turnesi de başarı hanelerine yazıldı. Üzerinde konuşulmaya değmeyecek olan ilk albümlerinden sonra ikinci albümleri "Hangın' Tough" (Sıkı Takılmak) ile müzik dünyasında N.K.O.T.B. fırtınası esmeye başladı. Bu albümden çıkardıkları You Got It (The Right Stuff), Cover Girl (Kapak Kızı) Hangın' Tough ve I'll Be Loving You (Forever) (Seni Sonsuza Dek Seveceğim) ile listeleri bombaladılar. Son saydığımız şarkı süper bir slowdu ve gruba birçok hayran kazandırdı.

Üçüncü albümleri kendi isimlerini taşıyordu: New Kids On The Block. Bu albümün fıkır fıkır şarkısı "Step by Step" (Adım Adım) ve kimilerince kendilerine ikinci Beatles, kimilerince de kötü Beatles taklidi denmesine neden olan "Tonight"ı (Bu gece), dilinden düşüren var mı?

Grup artık bir para makinası olmuştu. Ard arda gerçekleşen turneler de grubun kasasını doldurdu. Gruptaki yorgunluk ve tekdüzelik belirtileri dördüncü albümleri "No More Games" (Artık Oyun Yok!) ile kendini gösterdi. Albümde hiçbir yenilik yoktu. Eski şarkıları "Cover Girl", "Hangın' Tough", "The Right Stuff" ve benzerlerinin yeni düzenlemeleri

(1) New Kids On The Block: Yan Bloktaki Yeni Çocuklar.
(2) İngilizce'de 13-19 yaşlar "teen" takısı alır. Thir-teen, fif-teen, nine-teen gibi. İşte bu yaş grubuna bundan esinlenilerek "teenager" (dilimizdeki "yeniyetme" deyiminin benzeri) denir.

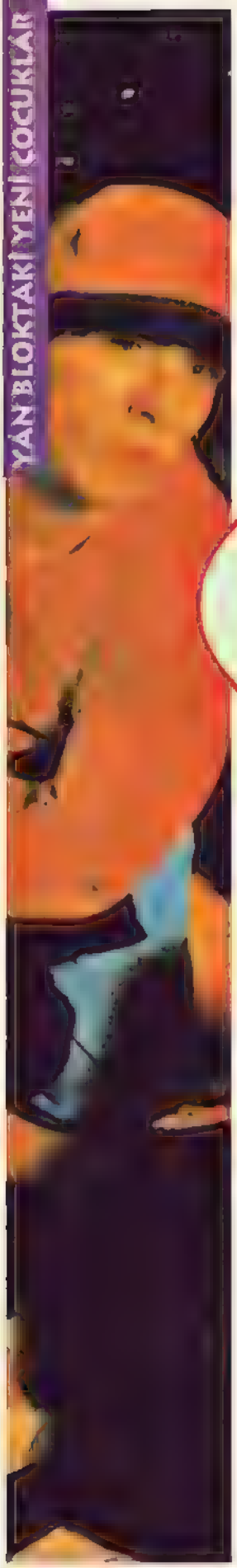

yer alıyordu. Yani grup eski yemeği pişirip dinleyicilerinin önüne getirmeye başlamıştı. Aynı şey beşinci albümleri H.I.T.S. için de geçerlidir. Yakın zamanda gündeme gelen bu kaset adından da anlaşılacağı gibi grubun en iyi şarkılarının yer aldığı bir seçkiden başka birşey değil. Kasetteki tek yeni şarkı "If You Go Away" (Eğer Gidersen) grubun hayranlarını ne kadar avutacak bilinmez...

New Kids On The Block, gençlerin gözdesi. Ama şimdilerde N.K.O.T. B. cephesinden pek iyi haberler gelmiyor.

Çocuklar ile ilgili son haberler ise oldukça ilginç: Eski yapımcıları grubun şarkılarında ve konserlerinde kendi seslerini kullanmadıklarını öne sürüyor. Bu savlar şu anda mahkemede. Bakalım yeni bir Milli-Vanilli[3] skandalı olacak mı? Bunu şimdiden bilemeyiz. Ancak savların doğru çıkması grubun hayranlarını çok üzeceğe benzer. Bir diğer söylenti de grubun kendi içinde anlaşmazlığa düştüğü ve dağılmak üzere olduğu. Umarız bu da gerçekleşmez ve biz onları bir arada dinlemeye devam ederiz.

(3) 1989-90 yıllarında "Girl You Know It's True", "Blame It on the Rain" ve "Girl I'm Gonna Miss You" gibi birçok şarkısı dillerden düşmeyen ama sonradan bu şarkıları kendilerinin seslendirmediğini açıklayan ikili.

ŞİMDİ BU KASETLER DİNLENİYOR

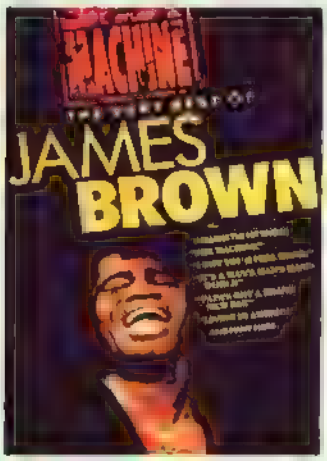

James Brown — The Very Best of James Brown
Müzik dünyasının lokomotiflerinden biri olan "Mr. Dynamite" (Bay Dinamit) bu kasette otuz yıllık müzik yaşamının en güzel şarkılarını bir araya getirmiş. Bir kasete sığmayacağı için de birçok güzel şarkı da kasette yer alamamış. Sonuçta iyilerin en iyilerini dinliyoruz. (Polydor/YONCA)

Shanice — INNER Child
Birkaç haftadır televizyonlarımızda bir kız "I Love Your Smile" (Gülmeni Seviyorum) deyip duruyor. İşte genç şarkıcı Shanice bu şarkının da yer aldığı kaseti ile karşımızda. Kendisinin çok yetenekli olduğu ve bu başarının tek albüm ile sınırlı kalmayacağı söyleniyor.
Motown — YONCA

Black Box — Mixed Up!
Dans müziğinin ağır toplarından biri olan "Black Box" (Kara Kutu) türünün en hoş örnekleri ile karşımızda... "Everybody, Everybody" (Herkes, Herkes), "Fantasy" ve "Ride on Time" gibi süper dans parçalarını farklı ve yeni düzenlemeleri ile bu kasette bulabilirsiniz. Alıp, dansetmeli.
RCA/MMY

Mr. Big — Lean Into It
Çok yakında hepimizin kasetçalarından çıkarmayacağı, dinlemeye doyamayacağı bir kaseti şimdiden müjdeleyelim. Grup yeni bir grup ama üyeleri daha önce değişik gruplarda çalışıp kendilerini kanıtlamışlar. Kasetteki rock slowlarını dinlemeye doyamayacaksınız.
Atlantic/MMY

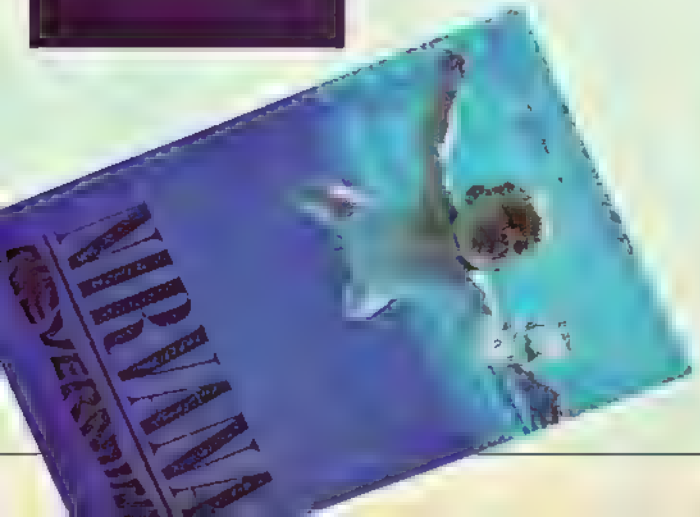

Nirvana — Nevermind
Hard Rock son zamanlarda Punk esintileri de taşıyarak yeniden eski gözde günlerine döneceğe benzer. Grup Nirvana ilk albümü ile Billboard müzik dergisinde bir numara olmayı başardı. Onlardan Guns n' Roses'ın rakibi olarak sözediliyor. İşin ilginç yanı iki grubun da aynı şirket ile çalışması. Kasette beğenmeyeceğiniz şarkı yok. "Come as You Are"a (Olduğun gibi Gel) özellikle dikkat.
Geffen/MMY

DOĞA DOSTLARI

BÖCEK YİYEN ÇİÇEKLER!!!

"Bir kütük bulalım da, şu bataklığı geçelim!" dedi Yeşil Tilki Cingöz.

Cingöz, Kokarca Nefaset ve Ufaklık Çukurova'daki bataklık bölgedeydiler. Vahşi çiçekler, güzel kokular ve yumuşak bir yaz esintisi duyuyorlardı. Herşey dağların tepesinden çok farklıydı. Hepsinden öte, burası daha sıcaktı.

— "Çok güzel bir yer burası Cingöz." dedi Nefaset. "Ama bize bahsettiğin şu garip bitkiler nerede? Hani et yiyenler..."

— "Sanırım şu ağaçların orada rastlayabiliriz." dedi Cingöz. "Burası sırf bataklık. Önce şu kütüğü bulalım."

Ufaklık, yumuşak yüzeyde yürürken, birden takılıp suya düştü. "Yardım edin!" diye bağırmaya başladı. "Çıkamıyorum buradan."

— "Hadi çık, çabuk ol!" diye bağırdı Cingöz, Ufaklığa pençesini uzatırken. "Bu bataklıklarda bazen su yılanları yaşar."

Ufaklık kendini dışarı atıp, diğerlerinin önüne geçti. "Burada bir kütük var, Cingöz!" diye bağırdı. Çalılıkların arasına gizlenmiş yarım bir kütüğe benzer şeyi kavradı.

Ufaklık dokunur dokunmaz, kahverengi çizgili kütük canlandı. Kafasını kaldırıp küçük ayıya doğru baktı. Geriye doğru seğirtip bembeyaz ağzını açtı. Ufaklık hareket edemeyecek kadar şaşırmıştı.

— "Sakın dokunma, Ufaklık!" diye uyardı Cingöz. "Bu bir su yılanı. Çok zehirlidir!"

Ufaklık kendini geri atıp

uzaklaşmaya çalıştı. Cingöz, yavaş yavaş kıvrılmaya başlayan yılandan arkadaşını kurtarmak için ileri atıldı.

Yılan, saldırmak yerine ağzını kapayıp genişce gülümsedi.

— "Ha ha ha! Ben bataklık gülü Cahide." dedi sinsi, tıslayan bir sesle. "Şimdiye dek rasssstladığınızzz en kötü bakışşşşlı şey benim, değil mi?"

Tüm hayvanlar bir adım gerilediler.

— "Korkmayın. Size zarar gelmez benden. Söz veriyorum." Dönerek suya daldı. Bir saniye sonra kafasını dışarı çıkardı. "Et yiyen bitkilerden bahsettiğinizi duydum. Avlarını yakalamalarını sssseyretmekten daha büyük bir zevkim yok. Gelin, sssize gösstereyim."

— "Pekalâ." dedi Cingöz sinirli bir sesle.

Yürüdükçe ayaklarının altındaki toprak sertleşti. Bir süre sonra suyun daraldığı bir yere ulaştılar.

— "Karşşşıya atlayıverin." diye tısladı Cahide. "Bir sürü aç bitki var burada."

Ufaklık Cingöz'e yaklaştı.

— "Bitkiler bizi yemezler, değil mi?" diye sordu.

— "Sssalak ayı!" diye güldü Cahide. "Sen biraz fazla irisin."

— "Sadece böcek, örümcek ve benzer şeyler yerler." dedi Cingöz.

Suyun öbür tarafına geçince, Cahide tekrar tısladı. "Durun!" Dilini, uzun bir yaprağın üstünde yol alan bir karıncaya doğru uzattı. "Şşşu karıncayı görüyor musunuz? Avlanmak üzere! Ha ha ha!"

Cingöz diğerlerine döndü.

— "Şu bitkiye 'kapan çiçeği'

derler. Yaprağın sonundaki şu yuvarlak, dönen kısmı görüyor musunuz? Açık bir midyeye benziyor değil mi? İşte burası kapan! Böcekler bitkinin kırmızı rengine ve güzel kokusuna dayanamazlar."

Tam bakarlarken, karınca kapana doğru yürüdü. Ve bam! Kapanın üstü ve altı birleşiverdi. Karınca içeride hapsolmuştu.

— "İğrenç!" dedi Ufaklık. "Karınca mahvoldu!"

— "Aynen öyle." dedi Cahide gülerek.

— "Sekiz-on güne kadar bitki, karıncanın tümünü sindirmiş olur. Sonra kapan başka bir böcek yakalamak için açılır. Böcekler bitkilere, topraktan alamadıkları besini verirler." dedi Cingöz.

Keskin bir çınlama hayvanları oldukları yerden sıçrattı. Sonra sesler ve mırıltılar.

— "İnsanlar!" diye fısıldadı Cingöz. "İşte şu ağaçların yanında. Birşey kazıyorlar!"

— "Bitkileri söküyorlar." diye tısladı Cahide. "Giderek daha çok insan geliyor bataklığa. İnsanları sevmiyorum. Buraya geldiklerinde saklanıyorum."

Bir adam, "İki düzine kapan çiçeği istekleri karşılar." dedi.

— "Pekalâ!" dedi bir kadın.

— "Bak şu işe!" dedi Cingöz sessizce. "Kapan çiçeklerini koruyan bir yasa olmasına rağmen, satmak amacıyla çiçekleri söküyorlar. Bitkiler öyle nadir ki, kimsenin bataklıktan götürmemesi gerekiyor onları. Dünyada çok az yerde yabanî olarak yetişiyorlar."

— "Söktükleri bitkiler yaşayacak mı?" diye sordu Nefaset.

Başını salladı Cingöz. "Satılana kadar yaşarlar belki. Ama kapan çiçeklerinin çoğu yerden söküldükten sonra uzun yaşamazlar.Bakması çok zor."

— " O zaman her kim alıyorsa, parasını boşuna harcıyor demektir." dedi Nefaset.

— "Tabii ki öyle." diye onayladı Cingöz.

Kadın birden konuştu."Birşey duydun mu? Umarım etrafta bir korucu yoktur.Bize ceza kesip kapan çiçekleri satarak kazandığımız parayı alır!"

— "Uff!" dedi Cingöz. "Para hırsı insanları gerçekten salak yaratıklara çeviriyor!"

— "Hepsini korkutalım." diye tısladı Cahide.

Hayvanlar insanların çevresinde sessizce bir daire oluşturdular. Cahide'den işareti alınca tıslamaya ve hırlamaya başladılar.

İnsanlar kürekleri atıp koşuşturdular.

"Bir ayı!" diye çığlık attı kadın.

"Bir piton!" diye bağırdı adam.

Nefaset'i görmediler. Yanlarına yaklaştı. Kuyruğunu kaldırıp kokusunu bıraktı Nefaset.

— "İğrenç bir koku!" diye burunlarını kapattı adam ve kadın. "Bir kokarca! Kaçalım buradan!" Ellerindekileri yere atıp koştular.

— "Bravo Nefaset." dedi Cingöz, gülerek. "Hadi şimdi şu kapan çiçeklerini başka yere dikelim. Burası pek gül bahçesi gibi kokmuyor."

Çiçeklerin hepsini dikince bataklığa geri döndüler.

— "Artık sizden ayrılıp uyumaya dönüyorum." dedi Cahide.

— "Yardımın için sağol Cahide." dedi Cingöz. "Sanırım bir korucu bulup olan bitenleri anlatsam iyi olacak."

— "Yapılacak en iyi şey." dedi Nefaset, "yaban çiçeklerini doğada , ya da bir botanik bahçesinde görmek!"

— "Elbette!" dedi Cahide bataklığa kayarken. "Bataklıktan geçerken, sürahi çiçeklerini seyredin. Böceklerin çiçeklerin içine düştüğünü görmek çok zevklidir. Suya düşüp boğulurlar !"

— "İğrenç!" dedi Ufaklık. "Bu gerçekten de mide bulandırıcı!"

— "İnsanları korkutan canavar bir ayı için pek de ince ruhluymuşsun!" dedi uzaklaşan bataklık gülü Cahide.

BİTTİ

ZAMANLA ALAY

Eski Mısır atasözlerinden biri şöyle der: "Zaman herşeyle alay edebilir. Ama piramitler zamanı da hiçe sayarlar."

Gerçekten de insanlık tarihinin en görkemli yapıtlarından olan Mısır piramitlerinin uzun bir tarihi vardır. Eski Mısırlılar ölümden sonra ikinci hayatın var olduğuna inanırlardı. Bu inançları onların davranışlarını yönlendirirdi ve ölülere büyük saygı duyarlardı.

Varlıklı Mısırlılar'ın hayattayken oturdukları evler tahta ve tuğladan yapılırdı. Buna karşın mezarlar, evlere oranla çok daha büyük ve gösterişliydi. Çünkü onlara göre asıl evleri, öldükten sonra kalacakları mezarlardı.

Bir süre sonra Mısırlılar, mezarlarını daha korunaklı yapmaya başladılar ve "mastaba" (Arapça: tahta sıra) adı verilen mezarlar doğdu. Pişmemiş tuğladan yapılan mastabaların bir bölümü yerin altındaydı. Yer üstünde kalan bölüm ise dikdörtgen biçimindeydi. Yer altında kalan bölümde ölü ve ölünün eşyaları duruyordu. Yer üstünde kalan bölüm ise armağanların ve adakların sunulduğu yerdi.

Yalnız "firavun" adı verilen imparatorlar kendi mezarlarını diğerlerinden ayırdetmek için daha büyük anıtlar yaptırmak istediler.

M.Ö. 3000 yıllarında ünlü mimar İmhotep, Zoser adındaki firavunun mezarını yaparken mastabaları üst üste yapmayı düşündü. Böylece "basamaklı piramit"ler doğdu. Piramit beş basamaktan oluşuyordu. Basamaklar ölünün göğe, babası tanrı Ra'ya kavuşabilmesi için yapılmıştı. 60 metre yüksekliğinde olan mezarın en alt mastabası 109 metre eninde, 121 metre boyunda bir dikdörtgen üzerindedir. Ayrıca mezar yapımında ilk kez dayanıklı olması açısından tuğla yerine taş kullanılmıştır. İmhotep aslında bir hekimdi. Ama Zoser piramidi sayesinde adı insanlık tarihinin ilk mimarlarından biri olarak ölümsüzleşti.

İmhotep'in ortaya çıkardığı stil, zamanla geliştirildi. M.Ö. 2500 yıllarına doğru gerçek piramitler doğdu. Mastabalar ise, saraya bağlı soylu kişilerin mezarları olarak kaldı.

EDEN TAŞ DAĞLAR

Eski Mısırlılar, firavunlarını tanrılarının torunları olarak sayar, severlerdi. Mısırlılar'ın dinsel inançlarına göre bu yüce üstünlük firavunları uyruklarından ayırırdı. Yine aynı üstünlük ölümden sonra da sürerdi. İmparatorun ruhu "öbür dünya"da da kendine yaraşan yeri alır ve egemenliğini sürdürürdü. Hatta imparatorların yeri tanrıların yanındaydı.

Mısır firavunlarının mezarları da lâyık görüldükleri değer ölçüsünde büyüktü. Fıravun mezarları o çağlardaki teknik olanakların çok üstünde birer dev yapı özelliğindedir. Yaklaşık 80 tane olan piramitlerin özellikle üçü çok ünlüdür ve dünyanın yedi harikası arasında sayılır. Nil nehrının batı kıyısındaki Gize Ovası üzerinde bulunan bu üç piramit; Keops, Kefren ve Mikerinos tarafından yaptırılmıştı. Piramitler, iki ana bölümden oluşur:

Bazı piramitlerin içlerinde hiyeroglifle yazılmış birçok yazıta rastlanmaktadır. Bu yazıtlar, ölülere ölümden sonraki dünyaya göç ederken uğur getirecek bilge sözler, inanç dolu birtakım öğütlerdi. Bazan bunların arasında, Nil sularının taşarak çevresindeki topraklara bereket getirmesinden ötürü tanrıya övgü ifade eden destanlara da rastlanır. Örnek olarak gösterebileceğimiz bu yazıtlardan biri şöyle başlamaktadır:

"İşte göklerden gelen, toprağa yayılan su. İşte berrak sularda yıkanan tanrı. Ellerinle göğü getirdin bize, ayaklarının altında ışık. Toprağı ektik, buğday yetişti, çavdarlarını biçtik."

"lâhit odası" ve "mezar tapınağı". Lâhit odası firavun cesedinin mumyalandıktan sonra lahit içine konup bırakıldığı salondur. Mezar tapınağı ise birçok salondan oluşur. Ölünün yakınları burayı zaman zaman ziyaret eder; hediyelerini getirip bırakırlardı. Hediyeler; yiyecek, mücevher ve çeşitli değerde eşyalardı. Dinsel inançlara göre ölünün "öbür dünya"ya yapacağı sonsuz yolculuk boyunca bunlara gereksinimi olacaktı.

Piramitleri meydana getiren mimarların en büyük endişesi, lâhit odasını hırsızların bulamayacakları bir yere yerleştirmekti. Bu nedenle genellikle piramidin tam ortasında bulunan lâhit odasına birçok şaşırtıcı geçitten sonra ulaşılabilmektedir. Birçok Eski Mısır mezarlıklarındaki kitabelerde bu konuyu doğrularcasına şu tümceye rastlanır:

"Girdiğin bu kapı, ölümlü insanların girmesi yasak olan gök katına açılır."

Eski Yunan tarihçisi Herodot'a göre Keops piramidi, "Bütün bir ulusun, tek bir insan için meydana getirdiği bir taş dağı"dır. Herodot ayrıca, "Tapınakların üstü kapalı olarak yapılmasını isteyenin Keops olduğunu; binlerce Mısırlı'yı kendisi için dev bir mezar yapmaya zorladığını" da anlatır. Herodot'a göre bu "taş dağı"nın yapılmasında otuz yıl boyunca 100 bin işçi çalıştırıldı.

Gecelerini gündüzlerine katarak çalışan bu işçilerin mezarları ise piramitlerin çevresindeki kalın kum tabakasının altında bulundu. İskeletler üzerinde yapılan çalışmalara göre işçilerin hemen hepsi 35-40 yaşlarında. Hepsinin de omurgalarında aynı deformasyon var.

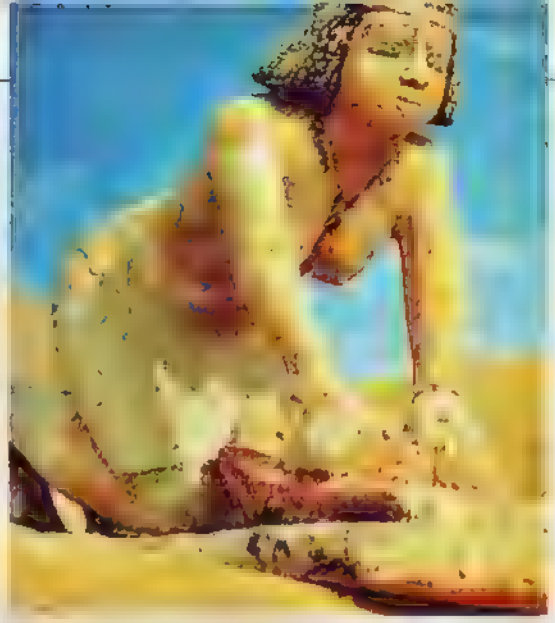

Piramitlerin yapımında çalışan yüzbinlerce işçi yaşamlarının büyük bölümünü, piramitler göğe doğru yükselsinler diye geçirdiler. Şimdi piramitlerin ayaklarının dibinde yatıyorlar. Bu heykel de mezarlardan çıkan tarihi eserlerden biri.

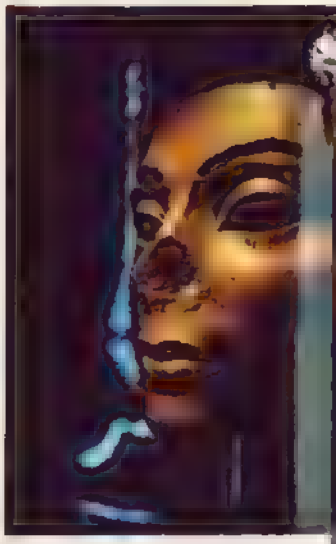

Piramitleri yaptıran firavunlar, inşaat sırasında ölen yüzlerce işçiyi de piramitlerin çevresine gömdüler. Bu işçilerin iskeletlerini, atının üzerinden mezarın içine düşen bir turist buldu. Ölen işçilerin çoğu 35-40 yaşlarında.

İşçi mezarlarından iskeletlerin yanısıra pekçok değerli heykel de çıktı. Resimdekiler, mezarlardan çıkan heykellerden yalnızca üçü. Arkeologlar kazı çalışmaları sürdükçe daha pekçok tarihi eser bulacaklarını umuyorlar.

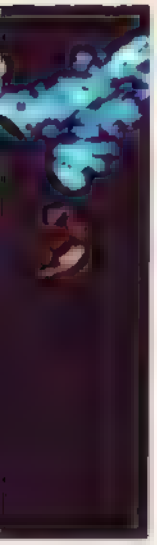

Keops piramidi "Büyük piramit" adıyla da anılır ve piramitlerin içinde en büyük, en görkemli olanıdır.

KEOPS PİRAMİDİNİN İÇİ

Piramitleri meydana getiren mimarların en büyük endişelerinden biri lâhit odasını, hırsızların bulamayacakları bir yere yerleştirmekti. Onların bu endişelerini; mezar odasına giden yolların karışıklığı bize kolayca açıklamaktadır.

Genellikle piramidin tam ortasında bulunan lâhit odasına birçok şaşırtıcı geçitten sonra ulaşılabilmektedir.

Aşağıda, Keops piramidinin bir kesiti görülmektedir.

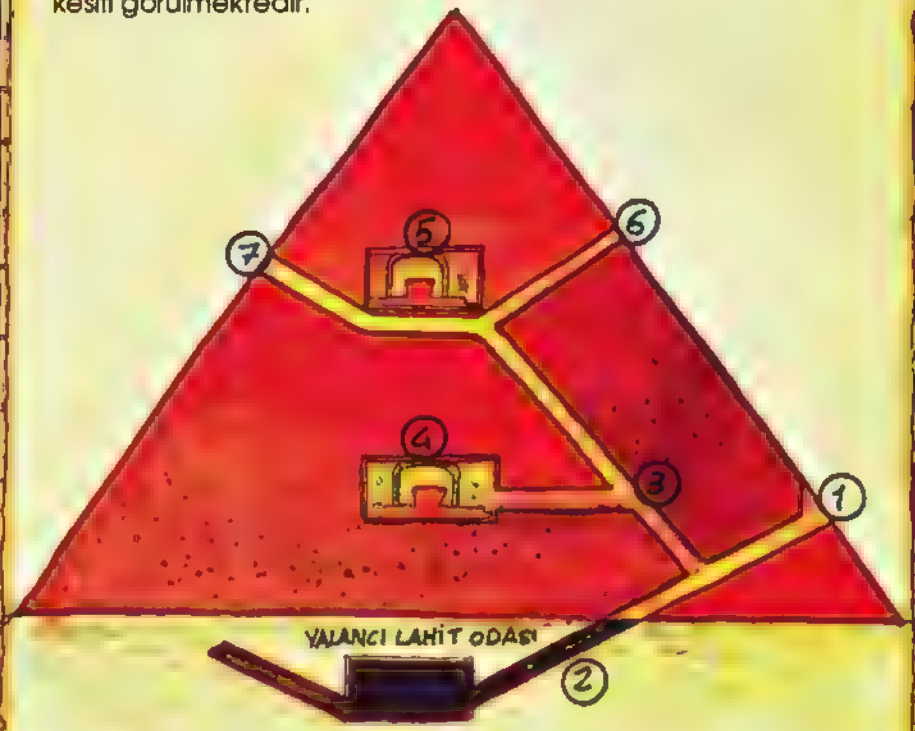

1. Giriş.
2. Hırsızları aldatmak amacıyla yalancı lâhit odasına giden inilmesi kolay koridor.
3. Firavunun gerçek lâhit odasına açılan çıkılması zor koridor.
4. Kraliçenin lâhit odası.
5. Firavun mumyasının bulunduğu lâhit odası.
6. Ve piramidin içinde çalışan kölelere hava sağlamak için açılmış havalandırma kanalları. Piramit tamamlandıktan sonra bu kanallar dışarıdan kapatılırdı.

KİM VAR ORADA?

Yazan: Arthur C. CLARKE

Çeviren: N. Zeynep YELÇE **Resimleyen:** Mehmet ULUSEL

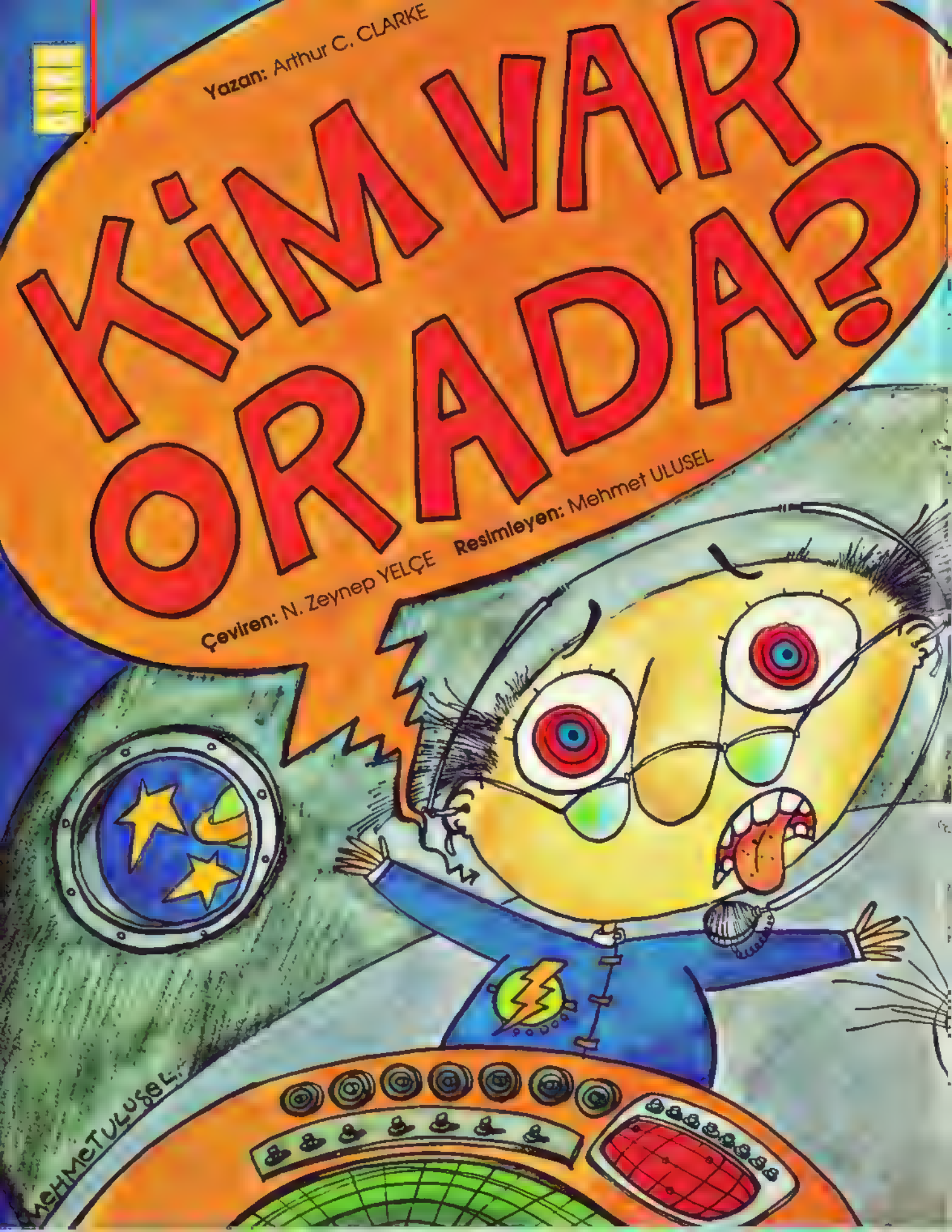

Ben bir Uzay İstasyonu'nda çalışıyorum. Ofisimden, yirmi bin mil uzaktaki dünyayı görebiliyorum. Uzayda büyük mavi ve yeşil bir top gibi dolaşıyor.

Ben istasyon şefiyim. İşimi seviyorum, ama bazen Uzay İstasyonu'nun içinde sıkılıyorum.

Birgün, ofisimde dışarda çalışan adamları seyrediyordum. İstasyonun bir bölümünü inşa ediyorlardı. Sonra Uydu Kontrol Bürosu'ndan biri telsizle beni aradı:

— "Radar ekranımızda ufak bir yankı var. Yaklaşık iki mil uzaklıkta ve neredeyse hiç kıpırdamıyor. Ne olduğunu görebiliyor musun?"

Durbünümü çıkarttım ve gökyüzüne baktım. Eski görünüşlü kuçuk bir uydu bize doğru geliyordu. Uydu Kontrol Bürosu'ndaki adama ne görduğümü söyledim.

— "Bu tehlikeli." dedi. "Bizim uzay gemilerimizin yoluna çıkar. şarı çıkıp onu içeri sokabilir misiniz?"

Değişik birşey yapacak olmaktan mutluydum. Uzay İstasyo-'ndan pek sık dışarı çıkmıyordum. Ofisimin manzarası çok güdi, ama dışarı çıkmak da iyiydi.

Kağıtlarımı kaldırıp uzay giysimi almaya gittim. Bütün uzay giysileri büyük dolaplarda tutulurdu. Dolaplara giderken kedimiz Tomy'ye rastladım. Birçok hayvan uzayda yaşamaktan hoşlanmaz, ama Tomy

mutluydu. Bütün adamlar onu seviyorlardı. Geçerken, Tomy bacaklarıma sürtündü. Ama acelem vardı ve onunla konuşmak için duramadım.

Uzay giysimin içine girdim. Bu aslında bir giysi değil; bir adama yetecek büyüklükte, minik bir uzay gemisi gibiydi daha çok. Yakıtı, oksijeni, telsizi ve aküyü kontrol ettim. Çok kısa bir yolculuk olacağı için giysideki dolapları ve yiyecek deposunu kontrol etmedim.

Az sonra, dışarıda, uzaydaydım. Gözlerimi güneşten korumak zorundaydım. Uzayda, güneş ışığı çok parlaktır ve insanı bir saniyede kör edebilir. Uzay giysisinin korunma için özel bir gölgeliği vardı.

Uyduyu gördüm ve ona doğru gitmeye başladım.

"Bu sadece birkaç dakika alacak." diye düşündüm.

Ama o anda birşeyler yanlış gitti. Garip bir gürültü duydum. Bir uzay giysisinin içinde duyacağınız seslerden değildi. Çok fazla değildi, ama beni korkuttu.

Sonra birşeyin uzay giysimin metalini kazıdığını duydum. Korkudan donmuştum. Ensemin arkasında saçlarım diken diken oldu. Dışarda birşey vardı. Ve o bir şey canlıydı.

— "Dışarda birşey var. Ve benim uzay giysime girmeye çalışıyor." diye düşündüm. "Ne olabilir?"

Sonra aklıma bir isim geldi.

— "Bernie Summers!" diye düşündüm. "Uzayda öldü. Uzay giysisi açılmıştı."

Kazadan sonra, Bernie Summers'ın giysisi onarılmıştı. Uzay giysileri çok pahalıydı, o yüzden onları hiç atmazdık. Bir kazadan sonra, onarılırdı ve başkaları tarafından da kullanılırdı.

Bernie Summers bu giysinin içinde mi ölmüştü? Hayaleti içeri mi girmeye çalışıyordu? Uzaydaki hayaletler hakkında garip öyküler duymuştum. Alnımda soğuk terler hissetmeye başladım.

Korkum gitgide artıyordu.

— "Öğrenmek zorundayım. Bu Bernie Summers'ın uzay giysisi mi?"

Telsizi Acil Durum İstasyonu'na çevirdim.

— "İmdat!" diye bağırdım. "Başım dertte! Bana birşey söyleyebilir misiniz? Bu giysi..."

Cumleyi asla bitiremedim. O anda, birşey hissettim. Birşey beni ensemden yumuşakça okşadı. Avazım çıktığı kadar bağırdım. Yumuşak şeyden kendimi çektim ve kafamı kontrol paneline vurdum. Bayılıp öne düşmüşüm.

Bir süre sonra uyandım. Uzay İstasyonu'na geri dönmüştüm. Alnımda büyük bir yara vardı. Doktorlar yatağımın çevresindeydiler. Ama bana bakmıyorlardı. Doktorlar üç tane yavru kediyle oynuyorlardı.

Sonra kedi Tomy'yi hatırladım. Uzay giysimi almaya giderken Tomy'i görmüştüm. Tomy? Erkek kedi mi? Hepimiz bir hata yapmıştık.

Bizim Tomy erkek kedi değildi. O bir anneydi! Yavrularını uzay giysisinin içindeki dolaba koymuştu. O garip tırmalama seslerini onlar yapıyordu. Birisi beni yumuşak minik patisiyle okşamıştı. Bir yavru kediye yenilmiştim!

KUŞ

Kuş
Nasıl uçar havada,
Hiç düşmez mi yere?
Hayret!

Sevmez mi kuş,
Bunlar da çiçek deyip
Konmaz mı başımıza?
Ötmez mi
Bizim için bir defacık?

ZÜMRÜDÜ ANKA

Anka,
Ey masal kuşu,
Kar yağınca
Tutsak kaldın
Kafdağı'nın ardında..

Masal Dede bile
Kurtaramaz seni artık.
Bense büyüdüm,
Masal dinlemez oldum;
Başka işlerim var yapılacak...

Şiirler: Aziz SİVASLIOĞLU **Resimleyen:** Nazar ERKMEN

KIRMIZI KÜPELER

Maviş'in kulağında
Ne güzel
Kırmızı küpeler var.
Siz küpelere bakarken
Maviş,
Çıkarır onları kulağından,
Ştahla yer.
Ve sonra der ki, Maviş:
— Ne bakıyorsunuz çocuklar?
Küpe değil,
Kiraz bunlar!

BİLMECE

Bir çiçek söyle
Gülüşü hiç solmasın
Sevgisi güneş gibi
İçimizi ısıtsın

Bir çiçek söyle
Adı "her şeyim" olsun
Boynuna sarılınca
Kalbim sevinçten dursun

OKUL BİTTİ

Zil çaldı,
Okul bitti.
Paydosl

Hoşçakal kuş yuvası okulum,
Hoşçakal sevgili öğretmenim,
Arkadaşlar hoşçakalın.
Çiçek götüreceğim eve bir kucak;
Çantamı açınca görecek annem,
En güzel çiçeklerle dolu karnem.

BAHAR, ÇOCUK VE BAYRAM

Her renkten kuşlarla
Çiçeklerle gelir yurduma
Adı bahardır

Her dilden merhabayla
Şarkılarla gelir yurduma
Adı çocuktur

Her yürekten barışla
Sevgiyle gelir yurduma
Adı bayramdır

Bahar, çocuk ve bayram
Her Yirmiüç Nisan'da
Atatürk'ün yurdunda
İşte böyle buluşur.
İşte böyle cıvıl cıvıl
Çocuk Bayramı olur.

UÇ BEYAZ GÜVERCİN UÇ

Yağmurda
Karda
Fırtınada
Kalbim seninle

Derste
Oyunda
Bir tezgâhın başında
Akım seninle

Yedi iklim
Dört kıtada
Sonsuz uzayda
Gücüm seninle

Barışadına
Dostluk adına
Tüm çocuklar adına
Türkü söylerim seninle

UÇ BEYAZ GÜVERCİN UÇ

ÖYKÜ

TUĞRUL KEDİSİ ŞÖVALYE

Yazan ve Resimleyen:
Hatice GÜNEL

Yorucu bir ders gününün akşamıydı. O gün çocuklar öğretmenlerinin anlattıklarını dinlemişler, sevdikleri oyunları oynamışlar ve yorulmuşlardı. Ama hepsi de okullarını ve arkadaşlarını çok seviyor, birlikte olmaktan mutluluk duyuyorlar ve oyunlarıyla da bunu pekiştiriyorlardı.

Tuğrul, bu saatlerde arkadaşlarının camlara çizdiği şekilleri seyretmekten büyük mutluluk duyardı. Arkadaşları camlara uçak, araba, çiçek ve çocuk resimleri çizmişlerdi. Akşama doğru hava daha soğuduğu için içerdeki sıcaktan da olsa gerek; şekiller sanki daha çok canlanıyor, belirginleşiyor, Tuğrul'un yaşamına bambaşka bir anlam katıyordu. Tuğrul içindeki bu anlam veremediği coşkuyu duymaktan doğrusu hiç yakınmıyordu. Hatta büyük bir mutluluktu bu onun için...

Biraz önce ödevini defterine geçirmişti.

Ve beklenilen ses, dersin bitişini haber veren zil sesi duyuldu.

Öğretmenleri:

— "İyi akşamlar çocuklar." dedi.

Onlar da:

— "İyi akşamlar öğretmenim." dediler.

Tuğrul, Cem, Oğuz ve Mehmet birlikte sınıftan ayrıldılar. Hava oldukça soğuktu!.. Oğuz, Mehmet'in şapkasını muzırca çekiştirdi. Mehmet pek oralı olmadı. Tuğrul buna güldü. Aslında Tuğrul evde okumakta olduğu hikaye kitabını düşünüyordu. Hikaye yarıda kalmış ve onu büyük bir merakla bitirmeyi istiyordu.

Cem o arada, "Eve gider gitmez ödevlerini bitirmek istediğini", mırıldandı.

Oğuz ise:

— "Ben kocaman kırmızı bir elma yemek istiyorum" dedi.

Mehmet ise, yaşlı kaplumbağasına taze bir marul yaprağı yedireceğini söyledi. Bunu söylerken yüzüne büyük bir mutluluk gelmişti.

Tuğrul, Cem, Oğuz ve Mehmet yollarına devam ederken, kitap satan Cengiz Bey'in dükkânının arka tarafında bir ses duydular. Önce pek oralı olmadılar. Ama ses birden yükseldi. Sanki birinin canı çok fena yanıyordu. Acıklı bir sesti bu. Çocuklar sesin geldiği tarafa doğru yöneldiler. Onlar yaklaştıkça ses daha da büyüyordu.

Mehmet:

— "Bu bir kedi olsa gerek" dedi.

Tuğrul da:

— "Evet, evet bu bir kedi".

Hep birlikte hızlı adımlarla koştular. Karşılarında köşeye sinmiş küçük bir kedi yavrusu duruyordu. Onları görünce bir, iki adım geriledi. Ve patilerinin üzerine yavaşça sindi. Ürkek bir şekilde onlara bakıyordu.

Mehmet:

— "Siyah." dedi.

Cem de:

— "Evet kapkara. Üstelik çok sevimli!"

— "Annesi yok galiba!"

— "Bu kadar çok bağırması onun yalnız kaldığını gösteriyor. Acaba birileri onu buraya bırakmış olabilir mi?"

— "Çok da üşüm üş."

Mehmet birden atıldı:

— "Onu burada bırakamayız." dedi.

Cem ise:

— "Peki o zaman ne yapacağız?"

Oğuz:

— "Birimiz onu yanına almak zorunda." dedi.

Mehmet:

— "Peki kim almayı düşünüyor o zaman?"

Tuğrul'un ise hiç sesi çıkmıyordu. Kafasında çelişkili düşünceler uyanmıştı. Aslında bu kediyi almayı çok istiyordu. Ama öbür taraftan anne ve babasından izinsiz bunu nasıl yapacağını bilemiyordu.

Mehmet tekrar sordu:

— "Evet arkadaşlar onu kim alacak?"

Tuğrul dayanamadı:

— "Ben!" dedi.

Tuğrul kapıda annesine bakıyordu. Annesi Ayşe Hanım, "Gel içeri Tuğrul" dedi. "Kapıda öyle dikilme".

Tuğrul içeri girince arkasından kapıyı kapadı. Montunun içindeki şişkinliği eliyle kapatarak annesine baktı.

Ayşe Hanım:

— "Ne oldu?" dedi.

Tuğrul yutkunarak:

— "Anne bana kızma."

Annesi telaşlandı:

— "Ne var, kötü bir şey mi oldu?" dedi.

— "Hayır, hayır öyle bir şey yok. Yalnızca..."

— "Evet?"

— "Bir kedi..."

— "Kedi mi?"

— "Evet. Onu Cengiz Bey'in dükkânının arkasında bulduk. Çok üşümüştü. Anne onu birden almak istedim. Bana izin ver. Ona bakmama izin ver lütfen. Her şeyiyle ilgileneceğim. Ona çok iyi bakacağım." dedi heyecanla...

Ayşe Hanım tebessüm ederek:

— "Ama bir hayvana bakmak büyük bir sorumluluk ister. Bunu başarabilecek misin? Unutma onun bütün bakımını senin yapman gerek" dedi.

Tuğrul:

— "Yapabilirim anne, yapabilirim. Lütfen." dedi.

Annesi:

— "Peki o zaman, ona bakabilirsin..."

Tuğrul büyük bir coşkuyla çığlık attı. Çok sevinmişti.

— "Ama babandan da izin almalıyız". Akşam babası da Tuğrul'un bu isteğini kıramadı.

Şimdi, Tuğrul elinde hikâye kitabı yatağında yatıyor. İsmini "Şövalye" koyduğu minik kedisini kucağında okşuyor. Ve onun, yarın arkadaşlarına anlatacağı sevimli küçük bir kedisi var artık...

ÖYKÜ

MASALLAR ÜLKE

*Yazan: Ahmet TAZE

Of çok sıkılıyorum! Masamda duran ders kitaplarının esiri olmuşum sanki. Ne olur biraz da masal okusam; hem masal kitapları ders kitaplarından çok daha güzel. Ama ben ne yapacağımı biliyorum; tüm gücümle çalışıp ödevlerimi bitireceğim, ondan sonra bütün gece masal okuyacağım, diye düşündüm.

Yarım saat sonra...

"Oh nihayet bitirebildim. Şimdi masal okuyabilirim", diye düşündüm. Ama birden annem kapıyı aralayarak seslendi:

— "Petek! Bak çok geç oldu artık uyumalısın." dedi. Ben de yüzümü buruşturarak:

— "Olmaz anne daha masal okuyacağım." diye cevap verdim.

— "Ben sana yatarken okurum." dedi annem. Birden yüzümdeki sıkıntı ifadesi silindi. Annemin kolundan tutarak güle zıplaya odama gittik. Annem beni yatırarak battaniyeyi üzerime örttü. Sonra masal kitabını alarak sayfalarını çevirmeye başladı, bir kararsızlık içinde kitabı bana uzattı ve ne okuyacağını benim söylememi istedi. Ben de uzun, güzel ve çekici bir masalı seçtim. Masalın adı Külkedisi'ydi. Kitabı anneme vererek okumaya başlamasını rica ettim. Annem de okumaya başladı.

Annem masalın yarısına gelmeden benim uykum gelmişti. Oysa ben masalın sonunu dinlemek istiyor; bunun için uykumla mücadele ediyordum. Ama ne yazık ki bu mücadeleyi her gece uykum kazanıyordu.

Rüyamda biri bana;

— "Uyanın efendim baloya geldik." diye seslenıyordu. Ben de:

— "Anne ne çabuk sabah oldu." diye söylenerek gözlerimi açtım. Ama gördüklerime inanamadım. Çünkü karşımda muhteşem bir saray ve çevremde bir sürü soylu insan vardı. Üstümde de çok güzel bir elbise olduğunu farkettim.

Hemen önümde duran arabacıya hayretler içinde:

— "Bakar mısınız?" diye seslendim. Arabacı yüzünü bana doğru çeyirince:

— "Acaba ben neredeyim." diye sordum. Arabacı alaycı bir şekilde:

— "Tabii ki balonun yapıldığı sarayın yanıbaşındayız." diye cevap verdi.

— "Balo mu? Ne balosu?" diyerek arabadan indim. Saraya giren soylu insanları takip ederek neler olup bittiğini öğrenmek istiyordum. Saraya girenlerle beraber büyük bir salonun girişine geldik. Ama ben içeriye girmedim. Salondaki insanlara bakakalmıştım. Hepsinden garip olan şey, gördüğüm insanların bazılarını sanki bir yerlerden tanıyormuşum gibi gelmesiydi.

Az sonra bazı kedi sesleri duymaya başladım. Arkamdan biri bana;

— "Vay canına bu ne güzel kız miyavvv!" diye seslendi. Ben de hemen arkama dönerek bana kimin seslendiğini öğrenmeye çalıştım. Arkamı döndüğümde ayağında bir çift çizme, kafasında bir şapka ve omuzlarında uzun bir pelerin bulunan bir kedi ile karşılaştım. Bana birşey yapacakmış gibi hemen duvara dayanıp:

— "Sen de kimsin, benden ne istiyorsun?" diye sormaya başladım. Konuşan kedi şapkasını çıkardı ve önümde eğilerek

— "Sizi korkuttuysam çok özür dilerim. Bana Çizmeli Kedi derler." diyerek ayağa kalktı. Bıyık-

SİNDE BİR BALO

*Resimleyen: Evren YANTAÇ

larını okşayarak kolunu bana uzattı ve "Sizden istediğim ise bu baloya benimle katılmanız. Miyavv!" dedi. Ben de Çizmeli Kedi'ye:

— "Şey... Bu bir maskeli baloya benziyor. Ama benim maskem yok." diye cevap verdim. Çizmeli Kedi:

— "Çok yanlış. Benimle gelirseniz size anlatırım." dedi. Ben de elimi Çizmeli Kedi'ye vererek:

— "Eğer maske takmıyorsanız, sizin bir masal kahramanı olmanız gerekir. Çünkü böyle şeyler sadece masallarda olur." dedim. Çizmeli Kedi bana:

— "Çok doğru. Ben ve bu salondaki herkes gerçek bir masal kahramanı." diye cevap verdi. Bu cevap karşısında çok heyecanlandım. Kendimi tutamayarak diğer masal kahramanlarıyla tanışmak için zavallı Çizmeli Kedi'yi salonun ortasına kadar sürükleyiverdim. Tabii bu hareketim diğer masal kahramanlarınca tuhaf karşılanmıştı. Herkes bana bakmaya başladı. Bu durum karşısında çok utandım.

Bu arada bizim Çizmeli Kedi ise, kalabalığın içinde kaybolan şapkasını aramakla meşguldü. Bense kavalyesiz orada dikilip duruyordum. Az sonra kuklaya benzer bir çocuk yanıma geldi ve bana:

— "Merhaba. Benim kim olduğumu biliyor musun?" diye sordu. Onun yanıma gelip benimle konuşması diğerlerinin dikkatini üzerimden bir anda çekivermişti. Benimle konuşan kişinin kim olduğunu bilmiyordum. Ama teşekkür etmek amacıyla:

— "Şey beni bu berbat durumdan kurtardığınız için teşekkürler. Ama sizin kim olduğunuzu bilmiyorum." diye cevap verdim. O da bana:

— "Pekâla. Sana bir ipucu vereyim." dedi ve ekledi; "Bugün boyum 1 m. uzadı." Ama birden burnu uzamaya başladı. O anda onun kim olduğunu hatırladım ve kendimi tutamayarak ismini ve bazı şeyleri yüksek sesle söyleyiverdim. Tabii bu hareketim de konuklarca ters karşılandı ve herkesin dikkati bir kere daha bende toplandı. Pinokyo'dan bana masallar ülkesini gezdirmesini istedim. O da isteğimi yerine getirmek için bir araba çağırdı. Arabaya bindikten sonra gaz lambalarının ve ay ışığının aydınlattığı sokaklarda gezmeye başladık. Pinokyo, bana bütün masal kahramanlarının o görkemli evlerini gösterdi. Hatta bazılarıyla tanıştırdı. Bütün gece sokaklarda gezdik. Bazan ormana dalıp konuşan hayvanlarla sohbete daldık. Masallar ülkesindeki sevgi beni büyülemişti. Birçok masal öğrenmiştim. Kalbimi anlatamayacağım bir sevgi kaplamıştı. İçimden sokaklara fırlayıp dilediğim gibi dansedip saatlerce şarkı söylemek geliyordu. Ama birden kulaklarımı sağır edecek kadar şiddetli bir ses duydum. Çevremdeki insanlar teker teker kaybolmaya başladı. Onların gitmelerini istemiyordum. Bunun için "Durun! Gitmeyin lütfen!" diye bağırıyordum. En son olarak da Pinokyo benle vedalaştı ve birden o da kayboldu. Onun ve diğerlerinin kaybolması beni çok üzdü ve ağlamaya başladım. Gözlerimi açtığımda Pinokyo ve diğerlerinin niye kaybolduğunu anlamıştım. Çalar saatin yüzünden mutluluğum bölünmüştü. O geceden sonra çok uzun bir süre, çalar saati dolabıma kilitledim.

---

* Ahmet Taze: Hatay
* Evren Yantaç: Doğan Kardeş "Sevgi" konulu resim yarışmasından.

VE HERŞEY YAVAŞÇA GÖLÜN SAKİN SULARI ÜZERİNE KONDU...

KAZANDIN LÜSİYOL!.. AYNI ZAMANDA DA BİZLERİ MOGREN'DEN KURTARDIN!

ŞİMDİ GİDİP KÖTÜLÜK MELEĞİNE HESAP VERSİN BAKALIM!..

NE FECİ BİR YENİLGİ, TALİHİN BİR CİLVESİ...

SEN VE UĞURSUZ KARGAN DEFOLUN!... GELECEK SEFER KENDİMDEN BAŞKASINA GÜVENMEYECEĞİM!

ÇÜNKÜ BUNUN BİR DE GELECEK SEFERİ VAR! BENDEN ASLA KURTULAMAYACAKSIN YEĞENİM!!...

GAAAK!!

Mehmet Ali & Akşamsefası

ZOLFO'NUN TAHTI, ARTIK SENİN! BUNDAN BÖYLE BİZİM KRALİÇEMİZ SENSİN.

KRALİÇENİZ Mİ? AMA BEN SİHİRDEN HİÇ ANLAMAM Kİ!

BUNUN BÜYÜCÜLÜKLE İLGİSİ YOK! HEMEN ÖĞRENİRSİN!

ŞİMDİ, GELENEĞE GÖRE EN BAŞTA GELEN DİLEĞİNİ YERİNE GETİRECEĞİZ... BAĞLILIK YEMİNİMİZ BÖYLE OLACAK!

BENİMLE AYNI ŞEYİ İSTEDİĞİNİ GÖZLERİNDEN OKUYORUM KARABAŞ, ÖYLE DEĞİL Mİ?

WOF!

BERTİL VE JERBO'NUN BURAYA GELİP BİZİMLE YAŞAMASINI İSTERDİM, EĞER MÜMKÜNSE!...

ÇOCUK İŞİ!

ŞİMDİ BAKALIM... TERRAJİKA.. HAYIR! TERRUSTİKA.. BATYO.. ŞEEEY!.. RİJENİTALEM... YOK, ÖYLE DEĞİLDİ!. TALYOPTAMEN EVET TAMAM! TERRUSTİKABATYOTALYOPTAMEN!..

fitotafissa!

Mehmet Ali & Akşamsefası

TÜH! BU DEĞİLDİ!?..

ELBETTE Kİ DEĞİLDİ HÜRLÜBELÜL! "AETHERYUM" DEMEYİ UNUTTUN!..

BİR DAKİKA, BİR DAKİKA! "RİGOMARTALİBETAMEN" DEMEK GEREKİRDİ!..

HAYIR.. "..LİÇETAMEN"

OLMAZ! "..LİBETALİM"!

HAYIR EFENDİM, DEĞİL! "RİGENİMMORTASİTAMEN" DENECEK. ÇOCUKLAR BİLE BİLİR BUNU!

PEKİ "TASİTÜRPİDERİ DENEDİNİZ Mİ?

NE DERSİN, NERGİS? BİZ GİDİP GETİRSEK ONLARI?..

DAHA ÇABUK GELİRLERDİ!

BIRKAÇ GÜN SONRA, ŞATONUN SALONLARINDA BÜYÜK BİR ŞÖLEN VARDI..

OOOOO! HARİKA! AFERİN!

BRAVO!

HEM DE SİHİRLİ DEĞNEKSİZ!

O KADAR ZOR DEĞİL!

GCHLOF

PERİ HÜRLÜBELÜL, SİZ KATILMIYOR MUSUNUZ YARIŞMALARA?

BEN Mİ?.. BEN YARIŞMA DIŞIYIM BAYAN BERTİL!

KORVEÇÇİYO, SEVGİLİ DOSTUM, KADEHİMİ BUNCA GÜZEL SİHİRİN ŞEREFİNE KALDIRIYORUM!

SİHİR DEDİN DE... ELYAZMAMI KOPYE ETMEYİ BİTİRDİN Mİ?

ONU SANA VERMİŞTİM YA HÜGO! NE YAPTIN KİTABI?

EYVAH! BÜTÜN BU HANGÂME İÇİNDE ARABAMDA UNUTTUM ONU!

UMARIM BAŞINA KÖTÜ BİRŞEY GELMEMİŞTİR...

BEREKET VERSİN Kİ BEN, KAHRAMAN NERGİS, GECE GÜNDÜZ ONU KOLLADIM! BEN OLMASAM NE YAPAR BUNLAR, SORARIM SİZE?!

YALNIZCA, SAĞI SOLU BİRAZ ÖRSELENDİ!...

BAŞIMIZA GELENLERİ DÜŞÜNÜRSENİZ, HİÇ DE ÖNEMLİ DEĞİL!!

HIMM, DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ! EN ADİSİNDEN KOYUN DERİSİ!

SİZE BUNU İKİ DEĞNEK DARBESİYLE YENİLEYEBİLİRİM!
HEH HE! ÇOK NAZİKSİNİZ AMA, BEN KENDİM İLGİLENMEYİ TERCİH EDERİM...
ÇOK HAKLISIN KORVEÇÇİYO! SONUNDA ONU BİR "TILSIMLI DERİ" HALİNE GETİREBİLİR!
SAYGISIZLAR!
HA HA HA!
PEKALA! ORTALIĞI BİRAZ NEŞELENDİRMEK İÇİN SİZE BİR ŞARKI SÖYLEMEME NE DERSİNİZ...?
HAYIR! ACI BİZE!
HAYIR!
PEKİ, PEKİ! ISRAR ETMİYORUM!
O KADAR KÖTÜ MÜ ŞARKI SÖYLÜYORSUN?
SADECE SÖYLEYİŞ TARZIM YARDIRGANIYOR!
TABİİ SIRADAN BİR OZANIN TERANELERİYLE KAFANIZI PATLATMAK İSTİYORSANIZ, SİZ BİLİRSİNİZ...
PÖH!
ŞİŞŞŞT!
"PATLATMAK"? HEHE.. ŞİMDİ DENEYEBİLİRİM...
ANLADIM!
İSTİYORUMOLACAKİSTİYORUMOLACAKİSTİYORUMOLACAKİSTİYORUMOLACAK!!
PAF

YAY CANINA ?!..
BAŞARDIM !... BAŞARDIM ! HUHUU !!

GÖRDÜN MÜ KİRA2 ? YALNIZCA BAKIŞLARIMIN GÜCÜYLE ... HEHEHE ... PAF!!
SUS!

BENİM MUHTEŞEM NERGİS'İM, BİNLERCE KEZ HAKKETTİN BU ÖPÜCÜĞÜ !

VUAVAVAVAV. YİHUHUHU.. BLİBİÜYUMMM !

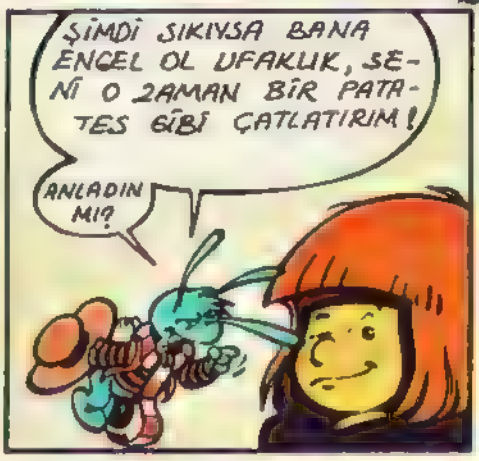
ŞİMDİ SIKIYSA BANA ENGEL OL UFAKLIK, SENİ O ZAMAN BİR PATATES GİBİ ÇATLATIRIM !
ANLADIN MI?

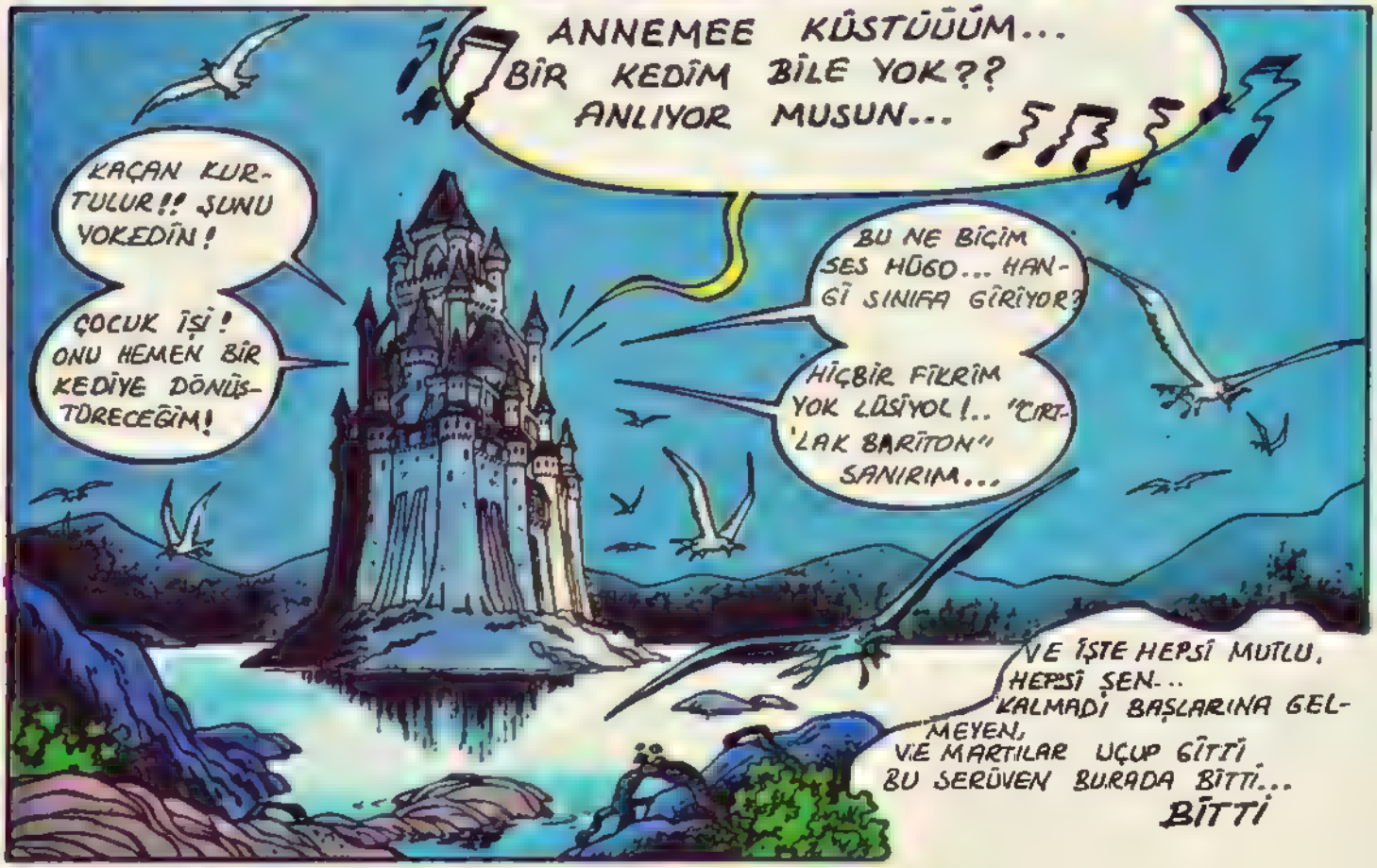
ANNEMEE KÜSTÜÜÜM... BİR KEDİM BİLE YOK?? ANLIYOR MUSUN...
KAÇAN KURTULUR!! ŞUNU YOKEDİN !
ÇOCUK İŞİ ! ONU HEMEN BİR KEDİYE DÖNÜŞTÜRECEĞİM !
BU NE BİÇİM SES HÜGO... HANGİ SINIFA GİRİYOR?
HİÇBİR FİKRİM YOK LÜSİYOL !.. "ÇIRTLAK BARİTON" SANIRIM...
VE İŞTE HEPSİ MUTLU. HEPSİ ŞEN.. KALMADI BAŞLARINA GELMEYEN, VE MARTILAR UÇUP GİTTİ BU SERÜVEN BURADA BİTTİ...
BİTTİ

23 NİSAN Çocuk'92

FUAR VE BAHAR ŞENLİĞİ

18-26 NİSAN '92

Bu Fuarda Herşey
Çocukların Doyasıya Eğlenmesi,
*Gülmesi, **23 Nisan** ve*
***Anneler Günü** Hediyelerini*
Seçmeleri İçin...

Haydi... Bu Kez de
Çocukları Mutlu Edelim...

EF-EM ULUSLARARASI FUAR VE ORGANİZASYON HİZ. LTD. ŞTİ.
TEL. 275 42 23 -267 88 48 (FAX)

KOÇ

F.M = MELİHA AVNİ SÖZEN KÜLTÜR VE FUAR MERKEZİ ● ORTAKLAR CAD.
MECİDİYEKÖY İSTANBUL TEL: 267 18 14-267 36 21 ● ZİYARET SAATLERİ: 10.00-19.30

GEZİERKEN

DÜNYANIN DÖRT

Aslı
NİYAZİOĞLU

Bizim grubun tüm üyeleri bir aradayken son bir fotoğraf (Yukarıdan aşağı, soldan sağa) Rhys (grup sorumlusu), Kendy (Honduras), Vera (Grönland), Bimo (Endonezya), Greg (İsveç), ben, kuzen Kalle (İsveç), Heika (Almanya), Adriana (İtalya), Haken (Norveç), Claudio (Ekvator), Arjen (Hollanda), Tom (Almanya), Jaime (Kosta Rika), Melanie (Almanya), Mille (Kanada), Josette (Bolivya), Hiroki (Japonya), Jeanne-Marie (Fransa), Nick (İsviçre), Kristof (Belçika), Marika (Finlandiya), Nucha (Portekiz), Monica (Venezuella), Kristina (Yugoslavya), Kenny (Belçika) ve Viviano (Kosta Rika).

Sıkıca kucaklaştık, hiç ayrılmamacasına. "Nereye gidersen git. İstersen dünyanın öteki ucunda ol, hep yanındayım." diye fısıldadı. Gülüştük. Çünkü gerçekten dünyanın bir ucuna doğru yola çıkıyordu. Ben de öteki yöne. Aramız dağlar, kıtalar ve uçsuz bucaksız okyanuslarla ayrılacaktı.

— Endonezya'ya benden selâm söyle, diye bağırdım otobüsün arkasından, delicesine el sallayarak. Ağlıyor muydum? Gülüyor muydum? Gözyaşlarıma karışıyordu kahkahalar.

— Seni seviyorum!

— Yaz, yaz ve YAZ!

— En kısa zamanda görüşeceğiz.

— Walkman'im senin çantanda kaldı. Postalarsın.

— İnan ki Brezilya'dan postalanan walkman Kanada'ya ulaşır.

— Greg'i boşver. Sen yine de postala.

— Seni seviyorum!

Sımsıkı dostlukları oluşturmak için ne kadar zaman gerekir? Ya aynı dili bile konuşamadığımız insanlarla? Sınırlar, kültürler ne denli etkiler arkadaşlıkları? O gün ülkemize dönerken bu sorunun cevabını da alıyorduk. Çözümsüz kalan, anlayamadığımız, mantıkla başa çıka-

BİR KÖŞESİNDE, BİR YERDE

Amerika'daki son haftamızı hep birlikte geçirdik. Bu son hafta biz AFS'liler için hem çok güzel, hem de çok hüzünlüydü. Birbirimize daha çok bağlandık ve ayrılmak güçleşti.

madığımız duyguların huzursuzluğunu yaşıyorduk.

— Üzülme, dedi İsveçli kuzenim, kesinlikle görüşeceğiz. Kışın gelirsin ve buz pateni yaparız...

Bavullar ülkelere göre gruplara ayrılmış, kendilerini havaalanına taşıyacak otobüsleri bekliyorlardı. Gitmek isteyen var mıydı acaba? Amerikalı ailelerimizden ayrılalı daha bir hafta olmuştu ve şimdiden çok özlemiştik onları. Neyse ki birbirimizleydik; daha önce, AFS partilerinde, toplantılarda tanışan, sorunlarını hararetle paylaşan, bazan saatlerce telefonda "Amerika" tartışan öteki AFS'lilerle. Birbirine yakın yerlerde oturanlar birleştirilmiş, son haftamızı geçirmek için Kaliforniya'nın başka köşelerine taşınmıştık. Bir aileden (Amerikan), ötekisine (gerçek?) geçiş sırasında nefes alalım diye.

Yolculuğumuz ülkemizdeki yaşantımıza kendimizi hazırlamamız için de bir fırsattı. Ama daha çok bağlandık. Hem birbirimize, hem de anlata anlata bitiremediğimiz Amerikalı yaşantımıza. Nasıl terkedeceğiz? Eve dönmek çok garip, biraz da korkutucu. Değiştik mi? Arkadaşlarımız, ailelerimiz nasıl karşılayacaklar bizi? Köpeğim Miskha'yı çok özleyeceğim. Tabii ki dönmek istiyorum. Ama keşke tüm Palo Alto'yu bavuluma sığdırabilsem. Kalle'yi, Josette'i, Bimo'yu, tüm AFS'lileri...

Otobüsüm geldi. Bavulumu taşımama yardım ettiler. Artık ağlamıyorum. Gözyaşlarım tükenmiş. Sessizce oturuyorum. Türkçe konuşuluyor. Çok garip. Birkaç şey söylüyorum. Araya İngilizce karışmasın diye dikkat etmem gerekiyor... Eve dönüyorum...

Bitirirken...

Dün, Bimo'dan mektup aldım. İnce kağıda minik harflerle yazılmış posta ücreti çok olmasın diye. "İnanamıyorum" diyor, "Eve döneli neredeyse bir yıl olacak, birçok şey hâlâ garip..." İlk zamanlardaki o karmakarışık halim geldi aklıma. Ailem ve arkadaşlarımın ne kadar destek olduğu, anlayışlı davrandığı. Herşeyi yavaş yavaş yerine oturttuk. Ama yine de Bimo'nun bahsettiği "gariplikler" sürüyor.

Bir yıl içinde çok şey değişmiş. Binalar grileşmiş, sokaklar kala-

balıklaşmış, güzelim İstanbul nerede? İnsanlar arasındaki yakınlığa şaşıyorum. Aile bağlarımız ne kadar da sıklaşmış. Aslında çoğu değişiklik bende. Amerika'dan, o binbir farklılık arasından, değişik bir bakış açısı getirmişim. Şimdi çok tanıdık yerler ve kişiler bile değişik geliyor. Herkesi yeniden tanıyorum. Başka bir maceranın içindeyim.

Hiç bitmesin istiyorum. Dünyanın dört bir köşesini dolaşıp dostlarımı ziyaret edeceğim. Haritalara bakınca çok küçük gibi geliyor dünya ve sevgi dolu. Çeşit çeşit dil, yaşantı, insan birleşivermiş. Hepsini birden kucaklamak istiyorum. Sihirli bir formül bulsam... Ama belki de işin güzeli aramakta: Farklılıkları ve dostlukları.

Yolculuk devam ediyor.

Kuzen Kalle ve ben. İkimiz de hep yaşıtımız bir kuzenimiz olsun istemişiz. AFS yılımızda kardeş iki Amerikalı annenin evine yerleştirilince oldu da. Bu kadar yıl beklemeye değdi. O harika bir kuzen.

Gitmeye hazır mıyız? Kaliforniyalı AFS'liler Los Angeles'da uçaklarımıza yerleştirilmek için toplandık. AFS yılımın belki de en korkunç ve üzüntülü günüydü o gün.

MİNİ VE MİKİ' NİN 23 NİSAN GİYSİSİNİ BOYAYIN, KAZANIN.

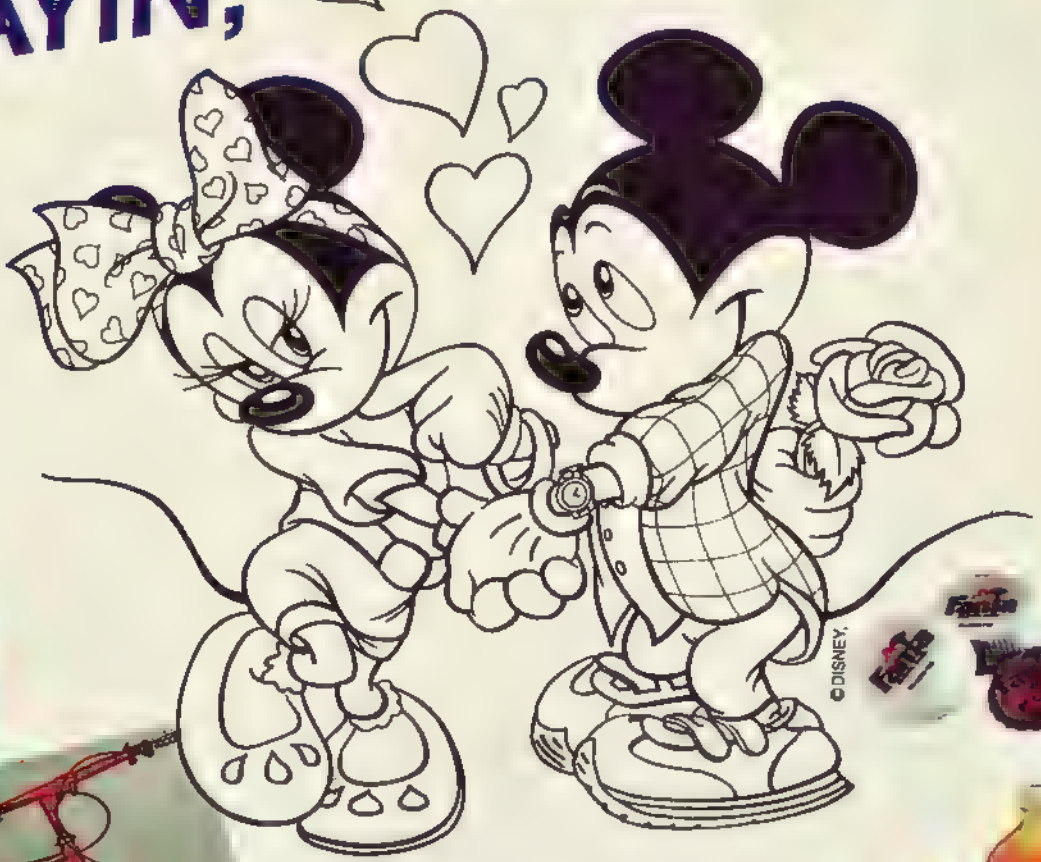

23 Nisan yaklaştığı için Mini ve Miki çok mutlu.
Ama bir de giysileri renkli olsaydı!
Haydi hemen boya kalemlerinizi alıp giysilerini renklendirin.
İşaretli yerden kesip, 3 FANTA şişe kapağıyla birlikte isim, adresinizi yazın,

İSİM:

ADRES:

İLK
5000
KİŞİYE T-SHIRT

P.K. 86 Teşvikiye 80212 İstanbul adresine gönderin, çekilişe katılın. 55 BİSİKLET'ten birini kazanın. Ayrıca Fanta Mini ve Miki, giysilerini renklendirip kapaklarla birlikte gönderen ilk 5000 arkadaşına T - Shirt armağan edecek.

ARKADAŞIN FANTA

Bu kampanya Milli Piyango İdaresi'nin 20.03.1992 tarihli ve B.07.MPİ.0.13.00.02/648-3412 No'lu izniyle düzenlenmiştir.

Kampanya 1 Nisan 1992 ile 1 Mayıs 1992 tarihleri arasında yürütülecektir. 8 Mayıs 1992 tarihinde Noter ve Milli Piyango İdaresi yetkilileri huzurunda yapılacak çekilişte kazananların listesi, 15 Mayıs 1992 tarihinde Sabah Gazetesi'nde ilan edilecektir.

İlk 5000 katılımcının hediyeleri taahhütlü posta ile adreslerine gönderilecektir. Çekilişte bisiklet ödülü kazanan talihlilere ödüllerini nasıl alacakları taahhütlü mektupla bildirilecektir. Tüm kampanya hediyeleri, çekilişi takip eden 30 gün içinde talihlilere teslim edilecektir.

Fanta

ÇOKBİLMİŞ anlatıyor

KİTAPKURDU

N.YAVUZ

Dünyanın en dar yolu Roma'daki Saint John sokağı 48 cm genişliğindedir.

Parmak izine benzeyen, tek ve benzersiz bir diğer iz "**dil izi**"dir..

Belli bir güzergahta gidip gelen her araba bir yolcu daha taşısa, her gün 2 milyon 775 bin litre benzin tasarrufu yapabiliriz. Böylelikle 27 milyon litre "sera gazı" atmosferin dışında kalır. Aynı zamanda ulaşım sorunu büyük oranda çözülür.

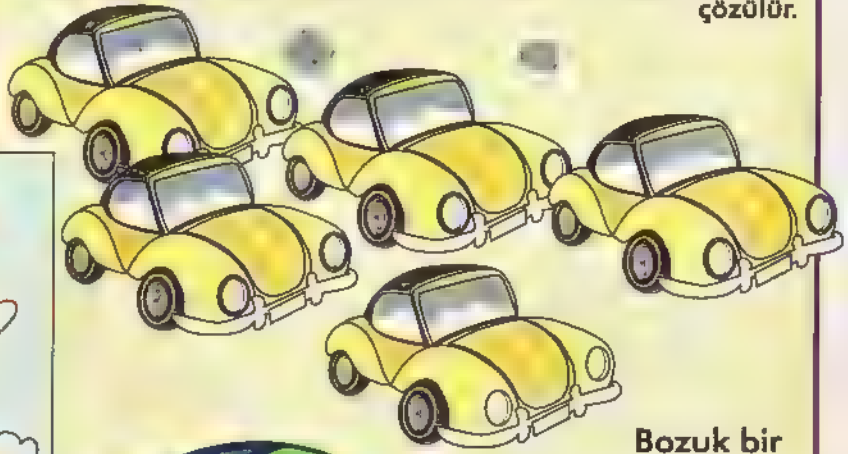

Kosta Riko'da Irazo dağının zirvesinden hem Atlas Okyanusu, hem de Pasifik Okyanusu görülebilir.

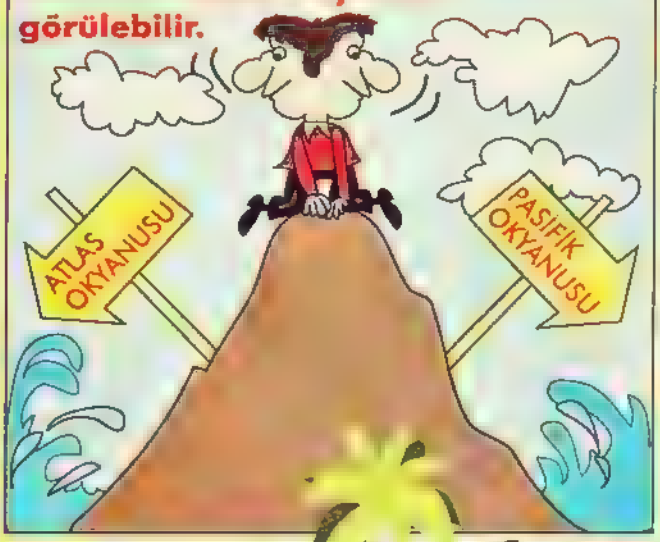

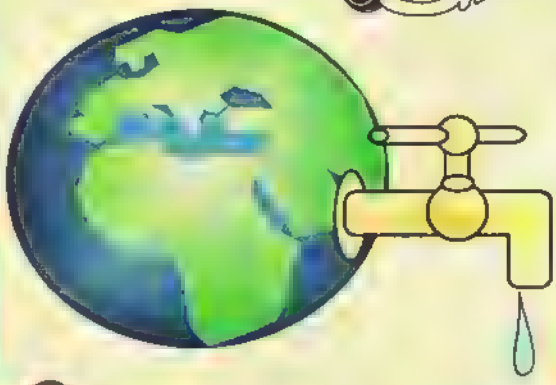

Bozuk bir musluk 10 dakikada bir kahve fincanını doldurur ve 1 yılda 11.100 litre su ziyan eder.

Suudi Arabistan park ve bahçeleri için toprağı İskoçya'dan, develerini ise Kuzey Afrika ülkelerinden ithal eder.

PASTANELERDE

ŞENLİK VAR !

15 Euro DISNEYLAND® GEZİSİ

150 KAY-KAY
1500 OYUNCAK ASLAN JOY
İLK 5000 KİŞİYE TİŞÖRT
İKİNCİ 5000 KİŞİYE DENİZ TOPU
ÜÇÜNCÜ 5000 KİŞİYE SIRT ÇANTASI

Sevgili Çocuklar,
Şimdi resmimi gördüğünüz pastanelerde şenlik var! Birbirinden güzel binlerce armağan sizleri bekliyor. Fransa'da yeni açılan Avrupa'nın en büyük eğlence merkezi **EURODISNEYLAND'a bir haftalık geziler.** Üstelik iki kişilik! Yazın en büyük eğlencesi **KAY - KAY 'LAR.** Kocaman oyuncaklar... harika **TİŞÖRT'LER... DENİZ TOPLARI... SIRT ÇANTALARI...**
10 Nisan'dan itibaren 5000.-TL.'nin üzerindeki alışverişlerinizde pastacı amcanız size bir "şans kuponu" verecek.
Kuponu doldurun. 25 Mayıs'ta elimize geçecek şekilde **"PK. 20 Beyoğlu 80060 İSTANBUL"** adresine taahhütlü postalayın Kazanın!
Haydi önce pastaneye, sonra postaneye!

• Bu kampanya Pastaneler ve Unipro işbirliğiyle Milli Piyango İdaresi BODE'nin 03.03.1992 tarih B.07.1.MPİ.0.13.00.02/505-2595 sayılı izniyle düzenlenmiştir
• Çekiliş sonuçları 05.06.1992 tarihinde Hurriyet gazetesinde ilan edilecek, kazananların armağanları adreslerine postalanacaktır
• Çekilişe Unipro-Unilever Mensupları ile Ajans Çalışanları katılamazlar

BİL BUL EĞLEN

KARNI ACIKANL

Oyunumuz bir zarla ve iki kişiyle oynanıyor. Birinci oyuncu üst köşeden ikinci oyuncu sağ alt köşeden başlıyorlar. Ve karşı uçlardan çıkarak, oyunu bitiriyorlar. En çok puan toplayan oyuncu, "galip" oluyor.

Nasıl oynayacaksınız?

İki oyuncu da zar atacaklar. En çok puan alan oyuncu, ilk başlayacak. Ve attığı zarda aldığı sayı kadar, kareler üzerinde ilerleyecek. Bu arada, besin maddelerinin herhangi biri üzerine gelip kalırsa, bir puan kazanacak. En çok besin maddesinin üzerinde kalarak puan toplayan oyuncu, "birinci" olacak.

Dikkat; 26 nolu kareye düşerseniz hastalanırsın, aldığınız puanlar silinir ve yeniden başlama noktasına dönmek zorunda kalırsınız.

AR İÇİN BİR OYUN

BİLBULEĞLEN

LONDRA'DA BİR PENCERE

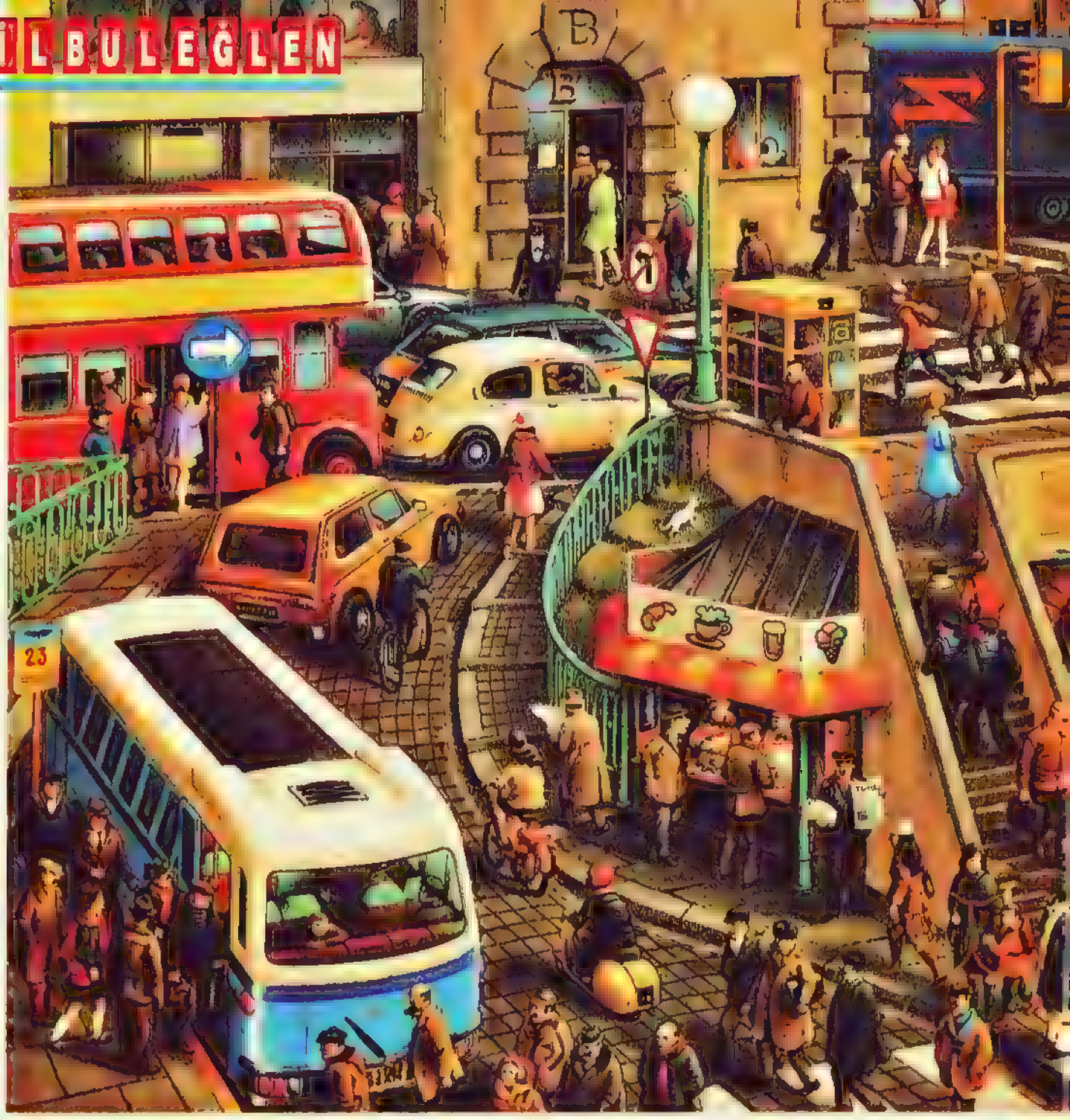

Okurlarımızdan biri, anne babasıyla İngiltere'nin Londra kentine gitti. Londra, İstanbul'a benzemiyordu. Sanki daha kalabalık ve daha karmaşıktı. Arkadaşımız otelden dışarı çıkmak yerine, pencereden bakmayı yeğledi. Üstteki fotoğraf, arkadaşımızın pencere görüntüsüydü. Canı sıkıldığında kendi kendine oyun oynamaya başladı. Bu oyuna siz de katılın:

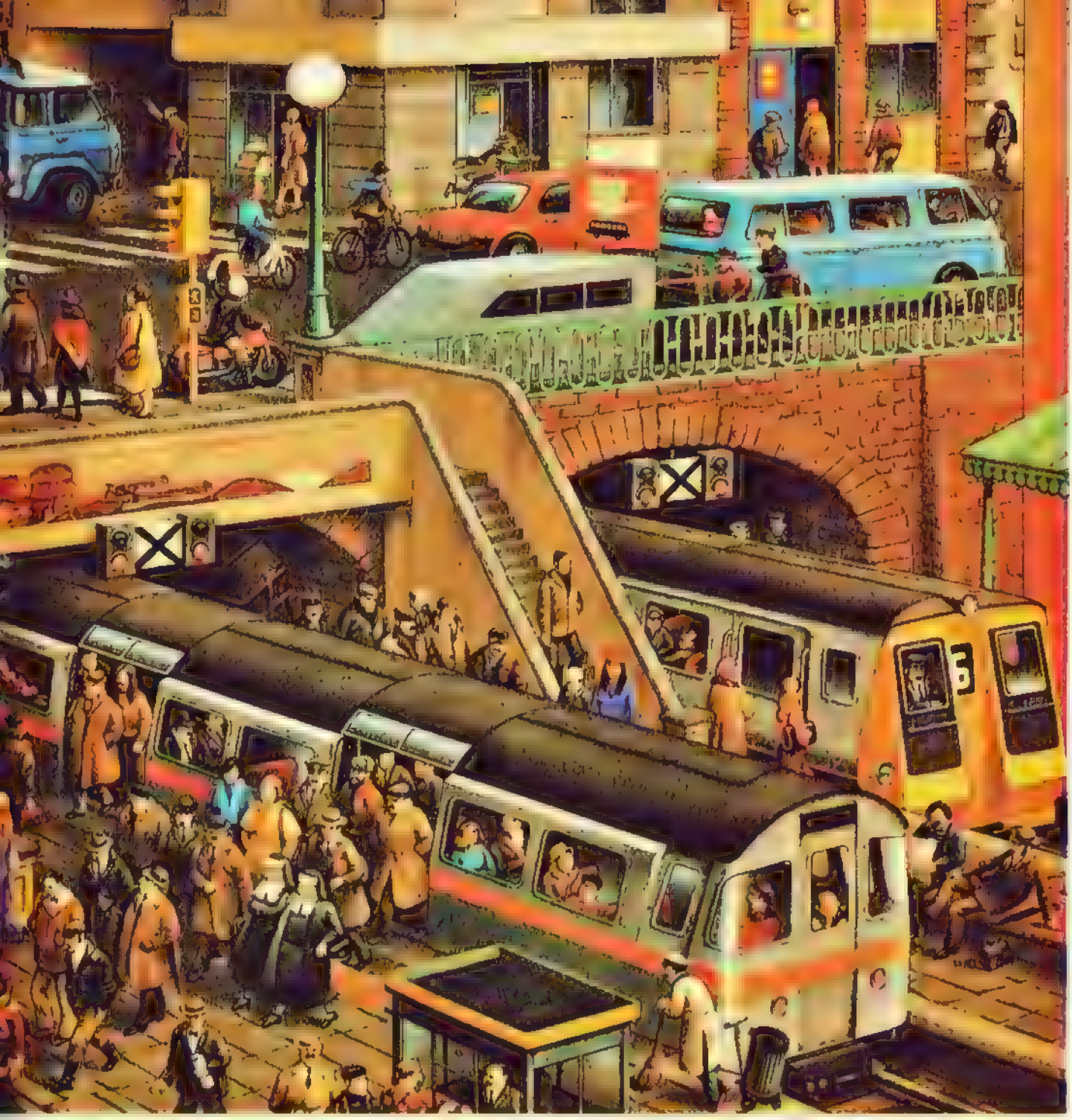

LONDRA'DA BİR PENCERE

1. Gazete satıcısını bulabilir misiniz?
2. Resimde, bisikletli iki genç kız var. Neredeler?
3. Ne de güzel bir beyaz kedi; ama nerede?
4. Hey, koşan adam nerde peki?
5. İngilizler'in trafik polisleri bizimkilere benzemiyor. Bulabildiniz mi?
6. Çocuklar, Londra'da da annelerinin eteklerini bırakmıyorlar. Kırmızı kabanlı çocuğu bulsanıza.
7. Yeter artık! Sıkıldım! Son bir bulmaca: Çöpçüler de bizimkilere benzemiyorlar. Bulun bakalım!

POSTA KUTUSU

İSTER MİSİN?

İster misin?
Temiz havada,
Sağlıklı yaşamayı
İster misin?

İster misin?
Temiz,
İster misin?
Mutlu,
İster misin?
Sağlıklı,
Bir dünyada yaşamayı.

İstersek eğer,
Verelim elele;
Yapmak için dünyayı
Temiz, mutlu, sağlıklı.

Volga YILMAZ/İÇEL

SEÇTİM ANADOLU'YU

Bir çeşmenin serinliğinde kana kana,
Yudum yudum,
İçtim Anadolu'yu.

Güzellik dolu illerinden,
Geze geze,
Seçtim Anadolu'yu.

Baharının güneşinde,
Toprak toprak,
Eştim Anadolu'yu.

Yaz gelince sarı sarı,
Başak başak,
Biçtim Anadolu'yu.

Dolaştım bütün dünyada,
Eşsizlikleriyle,
Seçtim Anadolu'yu.

Bahar MESÇİOĞLU/İSTANBUL

SİVİL SAVUNMA

Ne silah var ne de top
Yararın askerden çok
Yardım elini uzatır
Bizi ölümden kurtarır.

Ne tehlike, ne ölüm
Gayen bizlere çözüm
Sivil Savunmacıdır adın
Kurtarmaktır amacın.

Savaş, deprem demeden
Bizlere yardım eden
Sivil Savunmadır adın
Kurtarmaktır amacın.

Sinan AKÇIL/İSTANBUL

İSTERDİM Kİ

İsterdim ki herkes mutlu olsun bu dünyada
isterdim ki herkes binip uçurtmalara
Uçsun bulutlara
İsterdim ki herkes barışı bilsin bu dünyada
İsterdim ki herkes kardeşliği sevsin bu dünyada
İsterdim ki bu dünyada kirlilik yok olsun
İsterdim ki bu dünya yeşilliklerle dolsun
İsterdim ki herkes kini, nefreti unutsun
İsterdim ki herkes barışa, kardeşliğe koşsun

Zeynep ÜZMEZ/İZMİR

KÜÇÜK OTOMOBİL

Küçücük bir otomobil varmış,
Büyüklerinin sözünden dışarı çıkmazmış.
Onun arkadaşları yaramazmış,
O yüzden onlarla oynamazmış.

Bu otomobil çok sevimliymiş,
Herkes onu çok severmiş,
Küçük otomobil de onları severmiş,
Ama yaramaz arkadaşlarını sevmezmiş.

Seda ÇUKUROVA/ADANA

ARKADAŞLIK

Sıkıldığımda, yalnızlığımda
Bir arkadaş geldi yanıma
Onunla oynadığımda
Sevincim arttı galiba.

Arkadaşlık ne hoştu
Oyunlarımız bol oldu
Her yıl oynarız onunla
Yarın beklerim ben onu

Assı BİTİK/MERSİN

MEKTUP ARKADAŞI

● Merhaba arkadaşlar. Adım Mine Elman. 12 yaşındayım. Özel Şişli Terakki Lisesi hazırlık D sınıfında okuyorum. Spor yapmaktan, müzik dinlemekten ve peçete koleksiyonu yapmaktan hoşlanıyorum. Mektuplarınızı bekliyorum.

Adres: Yeşilbağ Sitesi Bahar Apt. No. 8 D. 6 Etiler - İstanbul

● Ben Bengi Topkaya. 7 yaşındayım ve ilkokul ikinci sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim mandolin çalmak, peçete koleksiyonu yapmak ve kitap okumaktır. Doğan Kardeş'çilerle mektuplaşmak isterim.

Adres: Fırat Üniversitesi. Çevre Mühendisliği Bölümü 23119 Elazığ

● Adım Ece Aydan. 10 Mart'ta doğdum. Hobilerim arasında hayvanlarla isgilenmek, kitap okumak, müzik dinlemek, dans etmek, fotoğraf çekmek ve resim yapmak var. Benimle mektuplaşmak isteyen Doğan Kardeş dostu var mı?

Adres: Karagöz Sk. Özgür At. No. 38/9 16080 Çekirge/Bursa

● Benim adım Burak Türer. Özel Kültür Lisesi orta birinci sınıfta okuyorum. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi, bisiklete binmeyi, basketbol oynamayı ve Doğan Kardeş'i çok seviyorum. Benle yaşıt ya da benden daha büyük (13 yaşındayım) bir Doğan Kardeş okuruyla mektuplaşmak istiyorum.

Adres: İstanbul Cad. No. 68 D. 5 Yeşilköy-İstanbul

● Ben Vaner Solmaz. 9 yaşındayım. Resim yapmayı, müzikle uğraşmayı çok severim. Bana yazar mısınız?

Adres: Ayşe Çavuç Cad. Akkut Sk. İrem Apt. No. 16/7 Suadiye-İstanbul

● Adım Metin Kaya. 12 yaşındayım. Müzik dinlemeyi, sinemaya gitmeyi, kitap okumayı ve spor olarak da basketbol ve futbol oynamayı severim. Doğan Kardeş okuru bir mektup arkadaşım olursa çok sevinirim. Mektuplarınızı bekliyorum.

Adres: 1665 Sk. Kat. 3/3 Çiçek Apt. Karşıyaka-İzmir

● Sevgili Doğan Kardeş'çiler merhaba! Adım Altuğ Tekin. İçel Anadolu Lisesi hazırlık sınıfında okumaktayım. 12 yaşındayım. Özel zevklerim; kitap okumak, müzik dinlemek, şarkı söylemek, pul ve peçete koleksiyonu yapmaktır. Bana yazar mısınız? (Kendi yaşımda olanları tercih ederim.)

Adres: Nusratiye Mh. 64 Sk. Saadet Ülgen Apt. No. 7 D. 4 K. 2 33050 Mersin-İçel

Adım Nilay Ecer. 13 yaşındayım. Doğan Kardeş severlerle mektuplaşmak istiyorum.

Adres: Hacı Kadın Cd. Kemancı Sit. Fulya Apt. No. 18 D. Kocamustafa-İstanbul

● Adım Gizem Belkız. 13 yaşındayım ve Boğa burcundanım. Bana yazar mısınız?

Adres: Hacı Kadın Cd. Kemancı Sit. Manolya Apt. No. 12/3 Kocamustafa-İstanbul

● Merhaba! Adım Çağdaş Kaya. Ben 11 yaşında kitap okumayı, müzik dinlemeyi ve resim yapmayı seven bir Doğan Kardeş okuyorum. Doğan Kardeş okurlarının bana yazmasını istiyorum.

Adres: Hasan Tahsin Cd. Kaptanoğlu Apt. 27/6 Yeşilyurt-İzmir

● Sevgili arkadaşlar merhaba! Adım Aslı Türe. Altunizade Hafize Özal İlkokulu'na gidiyorum. 5. sınıftayım. Boş zamanlarımda kitap okumayı, resim çekmeyi ve televizyon seyretmeyi severim. Arkadaşlarımla yazışmak istiyorum.

Adres: Altunizade Erzurum Sitesi Sk. Köşem Apt. No. 15/15 Üsküdar-İstanbul

● Merhaba! Adım Nihan Özolcay. 12 yaşında, flüt ve melodika çalmayı seven bir kızım. Bir mektup arkadaşı arıyorum.

Adres: Derme Sk. No. 6/9 Özolcay Apt. Aydınlıkevler 06130 Ankara

● Doğan Kardeş'çiler merhaba! Adım Berna Ekal. 1981 doğumluyum. Kitap okumayı, kompozisyon yazmayı, müzik dinlemeyi (özellikle Türk ve yabancı pop müzik), resim yapmayı, tarihi yerleri gezmeyi, pul ve kartpostal biriktirmeyi severim. Benimle mektuplaşmak isteyen tüm kız ve erkek arkadaşlar bana yazabilirler.

Adres: 1. Levent 4. Gazeteciler Sitesi A 21 No. 3 80620 İstanbul

● Merhaba! Adım Kamuran Açıkgöz. 13 yaşında, kitap okumaktan, müzik dinlemekten, resim yapmaktan ve bisiklete binmekten hoşlanırım. Mektuplaşmak istiyorum.

Adres: Cumhuriyet Mh. Çınar Sk. Konak Apt. No. 11 D. 13 Küçükçekmece-İstanbul

● Adım Ceren Aydın. 11 yaşındayım. Kitap okumaktan, müzik dinlemekten, resim yapmaktan ve fotoğraf çekmekten hoşlanıyorum. Doğan Kardeş'i seven arkadaşlarımla yazışmak istiyorum.

Adres: Kalaba Atış Cd. Aydın Akar Apt. 170/2 Yukarıkalaba/Ankara

● Merhaba! Adım Şirin Afifi. 10 yaşındayım. Ürdün'de yaşıyorum. Doğan Kardeş buraya da geliyor. Keman çalıyorum, bale yapıyorum. Resim yapmaktan, yüzmekten hoşlanıyorum. Mektuplaşmak istiyorum. Bana yazar mısınız?

Adres: P.O. Box 926592 Amman-Ürdün-Jordan

POSTA KUTUSU

Sizin Çizdikleriniz

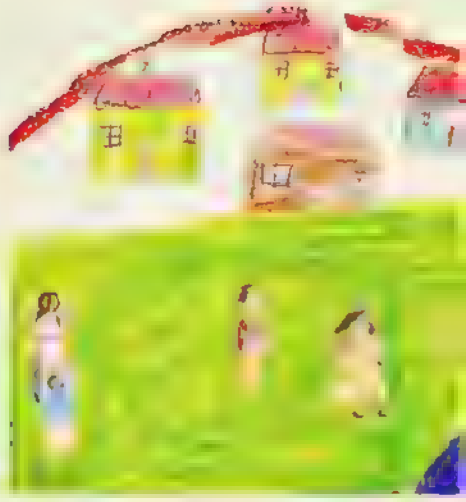

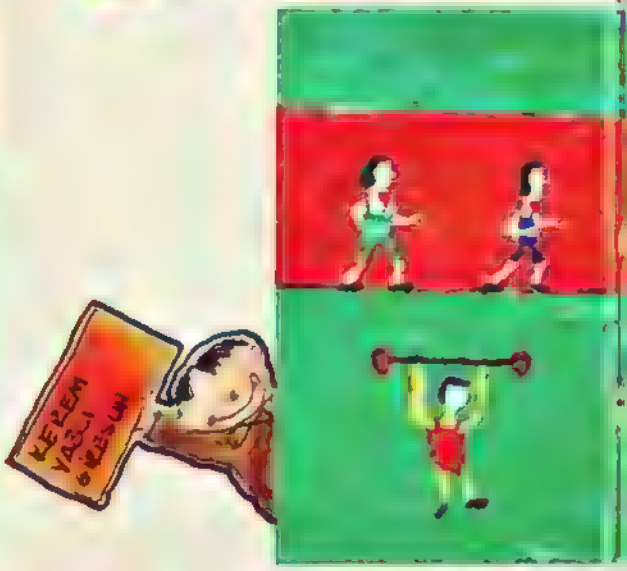

HÂLİL GAVGUSUZ BALIKESİR
LEVENT ÖZCAN İSTANBUL
ELİF CAN ÇİÇEK İSTANBUL
HİLÂL YAVUZLAR KÜTAHYA
GÖLÇE ÇUKUROVA ADANA

GELECEK SAYIDA NELER VAR?

● Önümüzdeki sayıdan itibaren sevilen çizgi romanınız İven ile İvon yeniden sizlerle olacak.

● Bizi Yaşatan Doğa sayfalarımız, mayıs ayında bizleri Yağmur Ormanları'na götürecek. Yağmur Ormanları, herşeyiyle gerçekten çok ilginç bir dünya.

● Çoğumuz diğer ülkelerdeki yaşamı merak eder; gidip görmek isteriz. Ama ne yazık ki bu çoğu kez bir düş olarak kalır. Yazarımız Gülten Dayıoğlu bu düşü gerçekleştirenlerden. Gülten Dayıoğlu, mayıs sayımızdan itibaren bizlere Kenya gezisini anlatmaya başlayacak.

● Gelecek aydan itibaren Gülsüm Akyüz de Doğan Kardeş'te yazmaya başlayacak. Yazarımızın hazırladığı "Bir Kedinin Günlüğü"nün sayfaları arasında dolaşacağız.

● "Yeşil Orman" mayıs ayında yayınlayacağımız öykülerden biri. Yazarı ise Pınar Özgür adında bir arkadaşımız. Pınar, Kadıköy Anadolu Lisesi 2-B sınıfı öğrencisi.

SÜPER MİS ÇOCUK

MİS SÜT'TEN HABERLER

Sevgili Çocuklar,

Bundan sonra, "Mis Süt'ten Haberler" adı altında bu sayfamızda, sizlerle birlikte olacağız.

Sizlere Mis Süt'ü tanıtıp, tüm Mis ürünleri hakkında bilgi vereceğiz.

Tekfen Holding A.Ş.'nin bir kuruluşu olan MİS SÜT, 1977 yılında Balıkesir ilinin Gönen ilçesinde kurulmuştur. Günlük süt işleme kapasitesi önceleri 300 ton/gün iken 1991 yılında İstanbul Tesisleri ve Antalya Tesislerinin devreye girmesi ile bu miktar 1100 ton/gün'e ulaşmıştır. Üstün teknoloji ve ekipmanla üretilen MİS ürünleri steril ürünler, pastörize ürünler, peynirler, tereyağ, toz ürünler, sanayi ürünleri ve diğer ürünler olmak üzere 7 gruba ayrılır.

Bu sayımızda sizlere İstanbul, Dudullu Tesislerini kısaca tanıtmaya çalışacağız. Bu tesisimizde tüm üretim faaliyetleri merkezi otomasyon biriminden bilgisayar ile gerçekleştirilmekte ve kontrol edilmektedir. Dolayısı ile süt hiç el değmeden üretilmektedir.

Fabrikanın toplam süt işleme kapasitesi 400 ton/gün olup, bunun

275 ton/gün pastörize süt
90 ton/gün süt tozu
25 ton/gün yoğurt
10 ton/gün ayran
6 ton/gün tereyağ'dır.

Özellikle Trakya bölgesinden alınan sütler, süt alım merkezlerimizde soğutulduktan sonra termos tankerler ile fabrikaya getirilmektedir. Süt alım hattından pompalar vasıtası ile süt, çiğ süt tankına alınmaktadır. Süt, önce tankerde, sonra çiğ süt tankında, Kalite Sağlama Müdürlüğü elemanları tarafından kontrol edilir ve "KULLANILABİLİR" raporu verildikten sonra üretimde kullanılabilir.

Kullanım yerlerine göre çiğ süt tanklarına alınan sütler, pastörizasyon ünitesinde işlendikten sonra pastörize süt tanklarına alınır ve kullanıma hazır halde bekletilir. Pastörize edilmiş olan çiğ süt artık içindeki insan sağlığına zarar veren mikroorganizmaların tamamıyla öldürülmüş olduğu bir üründür. Pastörize edilmiş olan sütün paketlenirken tekrar mikrop bulaşmasını engellemek için el değmeden paketlenmesi gerekir. Pastörize edilmiş süt, paslanmaz çelik borular vasıtasıyla paketleme makinalarına gönderilir. Burada otomatik olarak doldurulan kartonlar, yine otomatik olarak kasalara yüklenir; oradan soğuk depoya taşınır ve satış kamyonlarına yüklenir.

Bu tesislerimizde pastörize sütün yanısıra yoğurt, tereyağ ve süt tozu üretimi de vardır. Bunların nasıl yapıldığını da gelecek sayılarımızda göreceğiz.

Şimdilik, sizlere BOL SÜT'lü günler dileğiyle...

Pastörizasyon nedir?: Çiğ süt inekten sağıldıktan sonra içinde insan sağlığına zarar veren çok sayıda mikroorganizma içerir. Bu mikroplar ancak sütün ısıtılmasıyla öldürülür. Sütün 72°C'de 15 sn. ısıtılıp hemen soğutulmasıyla içindeki sağlığa zarar veren mikroorganizmaların öldürülmesi, "pastörizasyon" olarak adlandırılır.

MİS SÜT SANAYİİ A.Ş. İstanbul Tesisleri okul öğrencileri tarafından ziyaret edilmeye başlandı. Şirket yönetiminin düzenlediği bu program, okul öğrencilerinin günlük hayatlarında tüketmekte oldukları Mis Süt ürünlerinin el değmeden, otomatik makinalarda nasıl üretildiğini ve ambalajlandığını izlemelerini ve çocukların süt sanayi ile ilgili bilgi almalarını hedeflemektedir.

Yandaki fotoğrafta İstanbul Tesislerini ilk ziyaret eden Özel Eftal İlkokulu öğrencileri toplu halde görülmektedir.

* **MİS SÜT-Okul Gezisi ile ilgilenen okulların Doğan Kardeş'e yazmalarını rica ederiz.**

Çocuklar!

Doğan Kardeş okurken ferahlamak için neşelenmek için Mis Süt için.

MİS

MİS SÜT BİR **TEKFEN HOLDİNG** KURULUŞUDUR.

AKTİF BANKACILIK

Şimdi gençler çok şanslı!
Hepsi
GENÇ TELECARD'lı...

TELECARD'ı tanıyor, kolaylıklarını görüyor, ama yaşınız nedeniyle kullanamıyordunuz.

Şimdi Yapı Kredi'de kendi adınız ve kendi imzanızla hesap açacak ve GENÇ TELECARD alacaksınız*.

Şifrenizi yalnız siz bilecek, kendi başınıza para çekeceksiniz. Özgürce, güvenle...

Üstelik dilediğiniz an! Sabah, akşam, hafta sonu, yılbaşı, tatil, bayram.

GENÇ TELECARD... İşte paranız şipşak!

TELE 24'lü bir Yapı Kredi Şubesine geldiniz.
GENÇ TELECARD'ınızı kapıdaki yuvaya soktunuz.
Yeşil ışık yandı, "çıt" kapı açıldı. Şimdi TELEBANKA'yla baş başasınız. Kartı makineye verdiniz... İşte ekranda isminiz!
Düğmelere basın, şifrenizi yazın, işlemlere başlayın.
Para çekin, para yatırın, ne kadar paranız kaldı bir bakın.
Heyecanlı, zevkli, çok kolay!

GENÇ TELECARD'la gençliğe yeni bir hayat!

YAPI KREDİ

"hizmette sınır yoktur"

* 14-18 yaş arası gençler GENÇ TELECARD sahibi olabilir.